

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

32. ČÍSLO / XVI. ROČNÍK

9 Kč (12 Sk)

10. SRPNA 2008

Z obsahu:

Přijměte dary Ducha Svatého

Promluva Benedikta XVI.
při vigílii na SDM
v Sydney
- strana 2 -

Pán Ježíš o svých kněžích

Pán Ježíš se stoletým
předstihem připravuje
Církev na velkou krizi,
která ji postihne přede-
vším v řadách kléru
- strana 4 -

Přípravné modlitby kněze ke mši svaté (1)

Modlitba svatého
Ambrože
- strana 5 -

Uznání po třech staletích

Před 350 lety se ve fran-
couzské obci Laus zjevila
Panna Maria pasačce
Benoîte Rencurelové
- strana 6 -

Maria vychovatelka duší

Bernard Balayn
- strana 8 -

Výzva k modlitbě za Čínu

Erich Maria Fink
- strana 8 -

Eucharistický život podle příkladu svatých (12)

- strana 12 -

**4. května 2008 byla po téměř 350 letech
církevně uznána zjevení Panny Marie
v Laus (více na str. 6)**

Editorial

Po náročném programu spojeném s účastí na 23. světovém dni mládeže nastoupil Svátý otec dne zasluženého odpočinku v horách Jižního Tyrolska. V tyto dny se pochopitelně generální audience nekonají, ale místo na druhé stránce našeho časopisu nezůstane prázdné. Benedikt XVI. nás totiž svými vystoupeními v australském Sydney dostatečně zásobil bohatým materiálem, který přinášíme nejen pro zaplnění obvyklého místa, ale především proto, že jeho vzácná slova si zaslouží, abychom jim věnovali všechnu svou pozornost a podrobně je studovali.

K vystoupení před statisícovým publikem je možno přistoupit různým způsobem. Kdo měl možnost tato vystoupení sledovat v televizním přenosu, byl možná překvapen tím, jak daleko měla ke snaze o popularitu a davovou odezvu. Nebylo v nich nic vypočítaného na vnější efekt, spíše naopak. Byla to vystoupení svým obsahem nadmíru náročná a hluboká, která nečekala na okamžitou davovou odezvu, nýbrž zvala k dalšímu pozornému prostudování nebo prodiskutování v docela malých skupinách. V tomto shromáždění vládla zcela zvláštní a ojedinělá situace. Mladí posluchači šli za papežem jako vnímaví posluchači za svým učitelem, kterému plně důvěřují a kterého navíc upřímně milují jako svého moudrého a starostlivého otce. Náročnost papežových projevů byla jen jednou položkou v náročnosti, kterou na sebe vzali všichni ti, kteří se s nemalými oběťmi za ním vypravili až „na kraj světa“. A tato náročnost by mohla být promarněna, kdyby se řečník uchýlil spíše k líbivosti, která odezví, ale neproměňuje. Když budete papežova slova číst, poznáte, že jsou náročná i při čtení, natož k přímému poslechu. A přece se neminula účinkem, protože celé toto tak bohaté a značně nákladné velké shromáždění nebylo jednorázovou masovou akcí, ale spíše spo-

lečným zastavením, při kterém se zásobujeme, orientujeme a vybíjíme na další náročnou cestu. Vedoucím motivem totiž byly otázky životní důležitosti, které se dotýkají zcela osobně jednoho každého: poznat a přijmout své poslání a místo v tom největším a nejdůležitějším projektu: v plánu spásy. Jen ten, kdo toto místo opravdu najde a naplno zaujme, najde opravdový smysl svého života, protože je to právě jediné místo, kde naplněné osobní štěstí splývá i s blahem a prospěchem těch druhých.

Vykročit na tuto cestu se může někdy jevit náročné. Může se podobat onomu vykročení, které udělal Petr, když uposlechl Pánovu výzvu: „Pojď!“ a šel za ním po vlnách. Kdo však Ježíši opravdu uvěří, může za ním kráčet bezpečně i po tak vratkém povrchu, jakým je rozbouraná vodní hladina. Z Petrova příkladu však je také zřejmé, že tato víra nestačí jen pro začátek, ale musí provázet každý další krok. Jinak hrozí utonutí. Jako by i takový výstražný příklad měl provázet Benediktovu návštěvu u protinozců, měla na programu i zcela odlišné body, než jakým je noční bdění s nadšenou a usebranou mládeží: patřila k nim závažná slova omluvy za těžké mravní zločiny příslušníků australského kléru a setkání s jejich oběťmi.

Byl to ovšem úkol více než bolestný, protože omluva a odškodnění obětí mají samy ještě velmi daleko k nápravě duchovních škod, které nezodpovědné jednání viníků v tak početných případech způsobilo. Skutečnou podstatu způsobeného zla a duchovní katastrofy nám skutečně může přiblížit jedině sám Pán, který všechno vidí a prožívá zcela osobně a nezakrytě. Není bez zajímavosti, že právě podobným duchovním pohromám věnoval zvláštní pozornost sám Pán ve svých obsáhlých sděleních svěřených mexické mystičce Conchitě Armidě. Pán Ježíš

Pokračování na str. 13

Přijměte dary Ducha Svatého

Drahá mládeži, ještě jednou jsme slyšeli velké Kristovo zaslíbení: „...budete mít sílu Ducha Svatého, který sestoupí na vás“ – a slyšeli jsme jeho příkaz – „Budete mými svědky až na konec světa“ (Sk 1,8). Právě toto byla poslední slova, která Ježíš pronesl před svým nanebevstoupením. Co zakoušeli apoštolové, když je slyšeli, si můžeme jen představit. Ale víme, že jejich velká láska k Ježíši a jejich důvěra v jeho slovo je přiměla, aby se shromáždili a očekávali; nikoliv v očekávání bez cíle, nýbrž společně spojeni v modlitbě s ženami a s Marií v hořejší místnosti (srov. Sk 1,14). Dnes večer uděláme totéž. Shromáždění před naším křížem, který tolik procestoval, a před Mariiným obrazem pod nebeskou září souhvězdí Jižního kříže se budeme modlit. Dnes večer se budu modlit za vás a za všechny mladé lidi ze všech částí světa. Inspirujte se příkladem vašich patronů! Přijměte do svého srdce a do své mysli sedmero darů Ducha Svatého! Poznejte a uvěřte v moc Ducha Svatého ve vašem životě.

Včera jsme mluvili o jednotě a harmonii Božího stvoření a o našem místě v něm. Vzpomínali jsme, jak prostřednictvím velkého daru křtu jsme byli stvořeni k Božímu obrazu a podobnosti, stali jsme se adoptovanými dětmi Božími, novým stvořením. A proto jako děti Kristova světla – to symbolizují svíce, které nyní držíte ve svých rukou – dejme našemu světu svědectví o jasu, nad kterým nemůže zvítězit žádná temnota (srov. Jan 1,5).

Dnes zaměříme svou pozornost na to, „jak“ se stát svědky. Potřebujeme poznat osobu Ducha Svatého a jeho oživující přítomnost v našem životě. Není to snadná věc! Neboť rozmanitost obrazů, které nacházíme v Písmu o Duchu – vítr, oheň

dech – jsou znamením našich obtíží vyslovit o něm své artikulované pojetí. A přece víme, že Duch Svátý, třeba mlčenlivý a neviditelný, nabízí vedení a vymezení našeho svědectví o Ježíši Kristu.

Vy již víte, že naše křesťanské svědectví nabízíme světu, který je z mnoha aspektů křehký. Jednota Božího stvoření je oslabena ranami, které pronikají hluboko, v době, kdy sociální vztahy se bortí a kdy lidský duch je jako by zcela obtěžkán vykořisťováním a zneužíváním lidské osoby. Současná společnost podstupuje proces rozkladu vyvolaného způsobem myšlení, které je svou povahou krátkozraké, protože přehlíží celý horizont pravdy – pravdy týkající se Boha a týkající se nás. Relativismus ze své povahy není schopen vidět celistvý obraz. Ignoruje právě ty principy, které nás uschopňují žít a růst v jednotě, v řádu a v harmonii.

Pokoušení samostatnosti a svobody

Jaká je naše odpověď jako křesťanských svědků světu rozdělenému a rozdrobenému? Jak můžeme nabídnout naději na mír, uzdravení a harmonii těmto „stanovištím“ konfliktu, utrpení a napětí, skrze která jste se rozhodli projít s tímto Křížem na Světový den mládeže? Jednoty a smíření nemůžeme dosáhnout pouze svým vlastním úsilím. Bůh nás stvořil jednoho pro druhého (srov. Gn 2,24) a jen v Bohu a v Církvi můžeme najít onu jednotu, kterou hledáme. Bohužel, vzhledem k nedokonalostem a zklamáním jak individuálním, tak institucionálním se ocitáme často v pokušení vybudovat uměle „dokonalou“ společnost. Není to pokušení nové. Dějiny Církve obsahují mnoho příkladů, kdy se lidé pokoušeli obejít nebo přeskocit lidské slabosti

Pokračování na str. 10

Zkouška víry

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Malověrný, proč jsi pochyboval?

Velké agapé, kterého jsi byl před týdnem svědkem, má svou dohru. Pán nevychovává své učedníky pouze slovem, ale využívá i neobvyklých situací, které jim dávají příležitost prožívat jeho pravdy ve své osobní zkušenosti. Vzpomeň si na to, kdykoliv se ti bude zdát, že se ocitáš ve zmatku nebo v nesnázích. Ani v takové situaci tě Ježíš neztrácí ze zřetele a nepřestává myslet na tvůj prospěch. Dnešní setkání s ním tě má povzbudit k pevné důvěře, že se na něho můžeš vždy opravdu spolehnout.

Zázračné nasycení velkého zástupu vyvolalo vzrušení. Někdo přišel s návrhem, že by měli Ježíše provolat za svého krále. Nasyceným a spokojeným davem se tato myšlenka rychle šíří. Tento nápad vzrušuje i učedníky, dokonce ještě více než ostatní. Představa, že by mohli být rázem nejen učedníky Mistra, ale dokonce královskými ministry, je velmi lákavá. V takové situaci se člověk snadno přeceňuje. Brzy budou moci poznat, jak na tom opravdu jsou. Ježíšovo království je však království víry, a té se zatím učedníkům ještě nedostává. Ježíš jim nic nevyčítá, jen jim ukládá, aby se ihned vydali na cestu a pluli k opačnému břehu. Nastal večer a čeká je dlouhá plavba. Splnit příkaz, zvláště když se jeví nepohodlný a nepochopitelný, znamená ve skutečnosti připravit Ježíši podmínky pro mimořádnou lekci.

Na to, aby Ježíš *rozpustil zástup* a utišil nežádoucí vlnu veřejného mínění, stačí Ježíšovo slovo. Zástup se rozchází a Ježíš zůstává na tomto jinak opuštěném místě sám. Po vzrušující práci je vždy užitečné vyhledat ticho a usebranost. Nauč se z Ježíšova příkladu využívat daru samoty: je to příležitost k důvěrnému rozhovoru s ním i s nebeským Otcem. S kým rozmlouváš, když jsi o samotě? Nezapýváš se převážně samomluvou? Měl by ses naučit využívat samotu, i když jsi obklopen lidmi. Pros Pána, aby tě naučil zužitkovat co nejlépe dlouhé minuty vynucené nečinnosti, čekání, stání, cestování. Pán i jeho Otec jsou ustavičně připraveni být tvými nejlepšími společníky.

Plavba učedníků se zatím stala obtížnější, než se čekalo. I zkušené rybáři mají co dě-

lat, aby si poradili s protivětrm a rostoucím vlnobitím. Temnota zvyšuje nejistotu a zveličuje problémy. Přístup k nim a ověř si, jak obtížné je veslovat proti proudu. Svou skutečnou slabost pozná člověk nejlépe uprostřed nesnází. Ale i uprostřed noční bouře je Pán svým drahým docela nablízku. Kráčí jim po vlnách vstříc, aby jim pomohl, ale oni ho nepoznávají. Dlouhotrvající úsilí a celonoční námaha vystupňovaly jejich napětí natolik, že je návrat jejich Mistra a dobrodince dokonce vyděsil. Srdnatí rybáři se dávají do křiku. Boha se děsí ti, kdo ho nepoznávají. Ježíše však je možno bezpečně rozeznat jen očima víry.

Vychutnej, jakou úlevu to přináší - slyšet v takové situaci: „*Neboj se, jsem to já! Právě proto, že jsem nejmocnějším pomocníkem, mohu se zjevit tím nejméně očekávaným způsobem. Všechny mimořádné skutky dělám proto, abych tě o tom přesvědčil. Jsi připraven mi vždy důvěřovat?*“

Jak vidíš, učedníci zůstávají i nadále nejistí.

Šimon Petr, kterého chce Pán pověřit, aby svou vírou, jednou *až se obrátí, posiloval své bratry*⁽¹⁾, má však podstoupit zvláštní lekci. Jeho temperament ho ponouká ke zvláštní horlivosti, ale i k neopodstatněné sebejistotě. Petr by se rád přesvědčil, že ten, kdo k nim tak zázračně přichází, je skutečně Pán, ale současně by si chtěl sám vyzkoušet chůzi po moři, nad kterou všichni tak užasli. Jak vidíš, Ježíš jeho návrh přijímá. Kdyby přitom Petr plnil jen jeho pokyn a nemyslel na sebe, nedostal by se do nesnází. Ale i tato epizoda je průpravou k jeho obrácení. Když tě Ježíš zavolá *Pojď!*, nemysli na sebe, ani na bouři, která se kolem tebe zvedne. Mysli v pevné důvěře jen na Pána, který tě přece nevolá k sobě proto, abys utonul, ale abys došel k němu i po nejneschůdnějších cestách a mohl si u něho odpočinout.

Ježíš vstupuje s Petrem na loď. Jejich společný návrat do tonoucí lodi je symbolem i proroctvím. Podívej se, co se náhle stalo: moře se utišilo a nastává nový den. Tak tomu bude vždy, když uděláš Ježíši místo ve své lodi. Vzdej mu spolu s apoštoly poctu, která mu náleží. Kde je Kristus a jeho Skála, můžeš si být jist svým bezpečím.

Kristus - Bůh, který je nade všechno, buď veleben na věky!

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Lk 21,32

Liturgická čtení

1. čtení - 1 Král 19,9a.11-13a

Když přišel Eliáš (k Boží hoře Chorebu), přenocoval tam v jeskyni. A tu se k němu ozvalo Boží slovo. Řeklo mu: „Vyjdi ven a postav se na hoře před Hospodinem!“

Hospodin přecházel: prudký a silný víchr, který trhá hory a láme skály, vál před Hospodinem, ale Hospodin ve vichru nebyl. Potom nastalo zemětřesení, ale Hospodin v zemětřesení nebyl. Po zemětřesení šlehal oheň, ale Hospodin v ohni nebyl. Po ohni následoval šum jemného vánku. Když to Eliáš slyšel, zahalil si tvář pláštěm, vyšel ven a zastavil se u vchodu do jeskyně.

2. čtení - Řím 9,1-5

Bratři! Mluvím pravdu - vždyť jsem Kristův - nelžu, a totéž mi dosvědčuje i svědomí osvěcené Duchem Svatým: velký zármutek a neustálou bolest nosím v srdci. Přál bych si totiž, abych já sám byl proklet, od Krista vzdálen, pro své bratry, s kterými jsem tělesně spřízněn. Vždyť jsou to Izraelité, byli přijati za syny, Bůh s nimi bydlel, uzavřel s nimi smlouvu, dal jim zákonodárství, bohoslužbu i zaslíbení. Jejich předkové jsou praotci (izraelského národa) a od nich podle lidské přirozenosti pochází i Kristus - Bůh, který je nade všechno, buď veleben navěky! Amen.

Evangelium - Mt 14,22-33

Když Ježíš nasytil zástupy, hned potom přiměl učedníky, aby vstoupili na loď a jeli před ním na druhý břeh, než on rozpustí zástupy. Když zástupy rozpustil, vystoupil na horu, aby se o samotě modlil. Nastal už večer, a byl tam sám. Zatím byla loď už daleko od břehu a vlny jí zmítaly, protože vanul vítr proti nim. K ránu šel Ježíš k nim a kráčel po moři. Když ho (učedníci) uviděli kráčet po moři, zděsili se, neboť mysleli, že je to přízrak, a strachem začali křičet. Ježíš však na ně hned promluvil:

„Vzmužte se! To jsem já, nebojte se!“

Petr mu odpověděl:

„Pane, když jsi to ty, rozkaž, ať přijdu k tobě po vodě.“

A on řekl: „Pojď!“

Petr vystoupil z lodi, kráčel po vodě a šel k Ježíšovi. Zpozoroval však vítr a dostal strach. Začal tonout a vykřikl:

„Pane, zachraň mě!“

Ježíš hned vztáhl ruku, zachytil ho a řekl mu: „Malověrný, proč jsi pochyboval?“

Pak vstoupili na loď a vítr přestal. Ti, kdo byli na lodi, se mu klaněli a říkali:

„Jsi opravdu Boží syn.“

Pán Ježíš o svých kněžích

Mexickou mystičku Conchitu Armidu, kterou někteří naši čtenáři znají z knihy „Duchovní deník matky rodiny“, označují někteří američtí biskupové za „velkou matku kněží“. V jejích zápiscích, které jí diktoval Pán a které jsou svým rozsahem větší než Summa svatého Tomáše, je velmi mnoho místa věnováno právě kněžím. Pán Ježíš se stoletým předstihem připravuje církev na velkou krizi, která ji postihne především v řadách kléru, a vyslovuje své požadavky na vlastnosti, jimiž se mají vyznačovat jeho služebníci. Posuďte, jak vysoce hodnotí sám Ježíš své služebníky kněze:

Plány mé lásky ke kněžím, které se stále více rozšiřují, nemohou být zatím známy, ale jsou novým projevem mého zalíbení v nich. Kvůli dalším plodům bych chtěl těm, kteří budou čerpat z těchto spisů, připomenout různé podoby mé lásky, mé nekonečné lásky, protože toužím celou svou duší, aby kněží docenili, využili a poznali svatou plodnost Otce – a stejně tak plodnost Panny Marie, kterou v sobě nesou.

Moje církev je tak neposkvřněná, že jí dávám za Nevěstu pouze těm, kteří se zapřísahou, že budou čistí.

Církev ve svém panenství je silou, která plodí duše, a bílý šat, který dává svým kněžím, je znamením, že se mají vyznačovat čistotou více než andělskou.

Kněží jsou pro mne více než andělé, a to vzhledem k vznešenému poslání, které rozvíjejí na zemi: poslání představovat Mne samotného. Ba co více, když se přetvoří ve Mne, jsou mým druhým Já při mši svaté a ztělesňují Mne ve svátostech jakožto ve Mne přetvoření. Já jsem více než andělé, já jsem jejich Stvořitel a Zachovatel. Ale moji kněží jsou pro mne více než andělé, jsou mým druhým Já a musí jim být zde na zemi, musí být svatým a čistým Tělem bez poskvřny, Tělem, jehož Já jsem Hlavou v Boží Církvi. Proto trvám na čistotě kněží, na této živé, svaté a trýpytící se charakteristice Otcovy

plodnosti, jeho věčného panenství, které je jas a záře.

Jen čistí mají to privilegium, že vidí Boha, že vnitřně slyší Boha, že se stávají jednou věcí s Trojicí. Kdo tedy, ne-li kněz, musí být čistý, musí žít mým životem a reprodukovat v sobě toho, který je Život? A proč jsem Život? Jen z plodnosti Otce, příčiny a původu všeho života. Můj život je zplozen z plodnosti Panny a působením Ducha Svatého ve věčném Světle, v Čistotě jako takové.

Božský život je možno sdílet jen skrze čistotu, která má svůj původ v samotném Bohu, v jeho věčné panenské plodnosti. A protože právě takový život je životem kněží a oni ho mají plodit v duších, proto musí být čistí, aby v sobě odráželi Boha, aby v horlivosti vkládali do duší nesmírný a nejsvětější poklad, který jsem jim světil, nejčistší plodnost Otce, protože ta z nich činí otce duší.

Conchita Armida

To je jeden z hlavních důvodů, proč nemají být ženatí, protože jsou a mají být odleskem Otce – panny, jehož otcovství představují.

Jejich plodnost v duších musí být stejná jako plodnost Otce, stejná, s jakou On zplodil své Slovo spolu se svatou a panenškou plodností Ducha Svatého, který pak zplodil v Marii Slovo, a to se stalo tělem, aby bylo bratrem lidstvu, člověku.

K uskutečnění bratrství Slova a člověka existuje církev, existují kněží, kteří přijímají plodnost Otce a musí z každého člověka učinit mého bratra, tak jak to dělám Já, protože mým vtělením se všichni stali syny jednoho Otce, který je v nebesích.

Kněží jsou poutem, které spojuje křesťany s Kristem, a jsou otci, protože představují Otce a plodí v duších Slovo, jsou přetvoření ve Mne, aby Otec mohl uskutečnit svůj ideál, pro který stvořil člověka: vidět v něm odlesk Slova a odlesk Trojice.

Kněží musí být čistí, jako je čistý můj Otec; dokonalí, jako je dokonalý můj Otec, vyzařovat vždy lásku, světlo, pravdu, aby posvěcovali duše.

Kéž by všichni kněží byli jako Já! Kéž by to pochopili a byli mi vděční za to, že si je moje láska vyvolila, vyvolila si je od věčnosti, a to je vyvolení, jaké nemají ani andělé.

Ženatí mají také plodnost Otce, a to v tom smys-

lu, že On je Středem všeho života, protože všechna plodnost a všechnen život pochází od Otce. Ale duchovní plodnost je božská a je to ta plodnost, která plodí duše pro nebe, je to plodnost čistá a nejsvětější, jaká zplodila Slovo, ta nepřichází od ženatých, ale pouze od celibátních, jejichž vznešené a svaté poslání je stejné jako to, které má Otec vůči Slovu, stejné jaké má Trojice vůči duším (Duchovní deník 55, 368–377).

Když činím své milované kněze spoluúčastníky svého sňatku s Církví a dávám jim svého Otce a s Duchem Svatým tuto Snoubenku svatou a neposkvřněnou, a současně plodnou ve svém panenství, žádám od nich, pokud si ji chtějí zasloužit, aby za ni zaplatili stejnou cenu, jakou jsem za ni zaplatil Já: Vložil jsem všechnu svou lásku a všechnu svou vůli do láskyplné vůle Otcovy.

S neocenitelným pokladem svého kněžského povolání získali kněží tuto božskou perlu, jakou je má církev bez poskvřny. Ale k tomu, aby se s ní spojili, stanovím stejné podmínky, žádám od nich panictví, čistotu a nevinnost spolu s věrností v lásce.

Kněz, který není zamilován do Církve, ten k ní nemá patřit. Kněz, který dává přednost zájmům světa před zájmy milované Církve, nepochopil své povolání. Nevěrný kněz, který hází bláto na neposkvřněný šat mé Církve, není jí hoden a samo nebe ho zapudí, pokud se neobrátil, nepokoří a nebude činit pokání.

Moje církev je tak dobrá, že přijímá všechny do svého lůna. Ve své lásce, která je mojí láskou, odpouští kajícím křivopřísežníkům, zrádcům, kteří se obrátili, nevěrným a zbloudilým, kteří se vracejí do ovčince, a přijímá je znovu do svého lůna, aby je obmyla mou Krví, jejíž je správkyní. Ale ona pláče spolu se mnou nad jejich ztrátou a nad jejich hanebnými urážkami a Já pláču s ní a pro ni.

Jak se mám obrátit na tyto kněze, odbojné, pokrytecké a nevěrné svému povolání, s oněmi slovy, která stojí v základech jejich kněžství: „Miluješ mne více nežli tito?“ S jakou tváří mi mohou odpovídat ti, kteří se tak chovají, kteří poskvřňují nebo se snaží poskvřnit neposkvřněnou zář mé Církve?

Není cizoložstvím jen to, čeho se dopouští proti ní ten, kdo není čistý, kdo vrhá na ni své bláto a uráží ji vším tím, co je v rozporu a co není v souladu s jejím učením. Platí to i o lakomství, o pýše, o všech hlavních hříších a o všem tom, co Církev odsuzuje. Věrnost Církví se porušuje vším, co je v rozporu s Božím zákonem a láskou k bližnímu.

Všechny tyto skvrny, kterými mnozí moji kněží hanobí svatou Církev, Já, Kněz, který všechny zastupuje, smývám ustavičně svou Krví, svými slzami, obětují je za vykoupění mých kněží, tím, že se za ně vydávám ustavičně jako oběť, a prosím Otce na vrcholu mých mystických bolestí: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“

Ale já sám stále bráním a těším svou Církev, s ustavičným úsilím o spásu se obracím ke všem kněžím, od prvního až po posledního, abych je přetvořil v sebe. Slibuji, že papež bude vždy cítit ve své duši to nejvyšší dobro, svatou plodnost Ducha Svatého, který mu bude dávat sílu, který ho bude těšit v jeho nitru a v údech univerzální Církve, tj. v mých kněžích, kteří ji tvoří. On je Já a bude pocíťovat nejnvtířněji můj vliv, moji Moc, Lásku, s jakou ho miluji, střežím, předcházím, a žádám od něho pouze více lásky než od kohokoliv jiného, tzn. dokonalou jednotu v Jednotě Trojice (Duchovní deník 51, 119-129).

Z knihy Conchita Cabrera de Armida: Sacerdoti di Cristo. Città Nuova, Řím 2008, str. 99-103

Přeložil -lš-

Přípravné modlitby kněze ke mši svaté (1)

Modlitba svatého Ambrože

Dobrotivý Pane Ježíši, já hříšník se strachem a bázní se chystám přistoupit k tvé nejsladší hostině a nespolehám přitom na své zásluhy, ale pouze důvěřuji v tvé milosrdenství a dobrotu. Neboť srdce i tělo mám poskvřněné mnoha hříchy, špatně jsem střezil svou mysl i jazyk. Proto jako ubožák, sklíčen úzkostí, se utíkám k tobě, dobrotivé božství a vznešený majestáte, jako k prameni milosrdenství, k tobě spěchám s prosbou o uzdravení, pod tvoji ochranu se utíkám. Toho, jehož bych nemohl snést jako Soudce, vroucně toužím mít jako Spasitele. Pane, ukazují ti své rány, s hanbou před tebou odhaluji své nitro. Víím, že mých hříchů je mnoho a že jsou velké, a to mě naplňuje strachem. Důvěřuji v tvé milosrdenství, které je nezměrné. Shlédni na mě zrakem svého milosrdenství, Pane Ježíši Kriste, věčný Králi, Bože a člověče pro člověka ukřižova-

ný: smiluj se nade mnou, který jsem plný ubohosti a hříchů, ty, který jsi pramen, ze kterého nikdy nepřestává tryskat milosrdenství. Buď pozdravena, spásná Oběť přinesená na dřevě kříže za mne a za celý lidský rod. Buď pozdravena, vznešená Krví, která vytéká z ran mého Pána Ježíše Krista a obmýváš hříchy celého světa. Rozpomeň se, Pane, na svého tvora, kterého jsi vykoupil svou Krví. Sejmi ze mne, nejlaskavější Otče, všechny nepravosti a hříchy, abych očištěn na duši i na těle mohl ochutnat nejsvětější pokrm svatých. A dopřej mi, aby plod této nejsvětější oběti tvého Těla a Krve,

kteřý chci přijmout, i když nehodný, byl pro mě odpuštěním mých hříchů, dokonalým očištěním vin, zapuzením všech hanebných myšlenek a obnovením správných citů, účinnou a spásnou podporou skutků, které se ti líbí, a nejbezpečnější ochranou duše a těla před nástrahami nepřátel. Amen.

ÚVODNÍ PROSBA K ZÁSTUPNÉ MODLITBĚ ZA KNĚZE PŘEDE MŠÍ SVATOU

Všemohoucí a milosrdný Bože, jménem kněze, který se připravuje slavít Tvou nejsvětější Oběť, přednáším Ti slova modliteb, která jsi vnukl svým svatým, a prosím Tě z celého srdce, abys na přímmluvu Matky Boží Panny Marie ovocem této modlitby naplnil jeho duši i srdce.

NA KOLENOU A DO ÚST

Australská média publikovala přání Svatého otce, aby všichni, kdo chtějí od něho přijmout svaté přijímání, učinili tak na kolenou a do úst. Médium to sdělil mluvčí SDM P. Mark Podesta. Řekl, že Svatý otec si přeje, aby se svaté přijímání přijímalo do úst. Přijímání na ruku a vestoje vede k poklesu potřebné úcty.

SETKÁNÍ S PAPEŽEM I BOHEM

53letý australský policista Gary Hill, kterého ve středu 16. července navštívil v nemocnici papež Benedikt XVI., podlehl v neděli své chorobě. Hill již čtyři roky trpěl rakovinou kůže a nádory na mozku a srdci. Papež mu udělil své požehnání, které ho naplnilo velkým štěstím a pokojem. Je málo těch, kteří se v jednom týdnu setkají s papežem i s Pánem.

PŘÍTEL ZVÍŘAT

Poslední den svého „volna“ v Austrálii využil Benedikt XVI. také k tomu, aby se seznámil se slavnými australskými zvířecími druhy, jako jsou medvěd koala nebo klokan. Zapůjčila je nedaleká zoologická zahrada z Tarongy. Papež si pohladil i hada python, ještěrku a malého krokodýlka.

PROSTE MĚ

Proste mě o lásku. Proste mě zvláště o důvěru, abych vás posilnil v neotřesitelné víře a důvěře v lásku a milosrdenství vašeho nebeského Otce.

V této době milosti je vám srdce vašeho Otce otevřeno jako nikdy předtím. Neztrácejte tento drahocenný čas. Zasloužil jsem ho pro vás.

Kvůli mé lásce a kvůli lásce vaší Matky bude čas zkoušky zkrácen. Vložte všechno do milující Boží ruky.

V tísni nadcházejících dnů chci vás nést ve svém Srdci. V mých oslavených krvavých ranách můžete najít útočiště. Tam vám nikdo a nic nemůže uškodit.

Můžete tam vzít s sebou všechny, kteří sami nemohou najít cestu ke mně. Mějte s nimi slitování. Vaše víra, vaše naděje a vaše láska má zachránit také je.

Chci vyslyšet vaše prosby za ně, protože moje Srdce se stravuje touhou po tom, vyvést je všechny z jejich zbloudění a vin a darovat jim pravý pokoj, vykoupění a spásu.

Ježíš k Františku od Ukřižované Lásky

Uznání po třech staletích

Překvapení bylo opravdu dokonalé. Na titulní stránky francouzských novin se dostala obec Laus (vysl. Lo) v jižních francouzských Alpách. Mnozí o tomto místě nikdy neshýšeli. Zvláště ní je, že šlo o zjevení Panny Marie před téměř 350 lety pasáče Benoîte Rencurelové, a tato zjevení trvala 54 let.

30 kardinálů a biskupů

O první květnové neděli místní biskup Mons. Jean Michael di Falco Leandri v rámci pontifikální bohoslužby, kterou přenášel druhý program francouzské televize, za přítomnosti 30 kardinálů a biskupů z celého světa prohlásil za pravá a nadpřirozená zjevení, která trvala od roku 1664 do roku 1718. Mnozí se ptali: Jak to, že po tak dlouhé době a právě dnes?

Není vyloučeno, že při tomto rozhodnutí hrálo svou roli i Medjugorje. Proti událostem v Hercegovině namítá místní biskup, že trvají příliš dlouho. To prý se u mariánských zjevení nikdy nestalo. Ale již před určitou dobou upozornil jeden římský teolog na skutečnost, že tomu tak není, a jako příklad uváděl právě Laus ve Francii. Tam trvala zjevení 54 let, v Medjugorje zatím 27. Uznání zjevení z Laus je něco jako úder kotle a výše uvedené námítky to zcela vrací. V Medjugorje se nyní můžeme těšit na to, že jeho uznání se dostane požeňání z nejvyšších míst.

„Útočiště hříšníků“

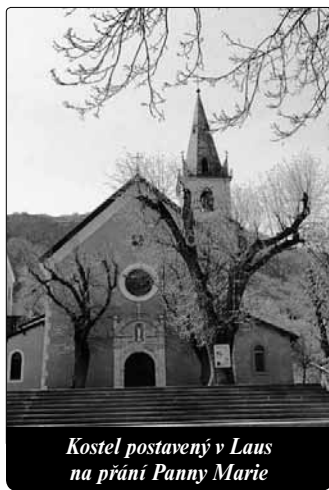
Uznání může urychlit i svatořečení vizionářky Benoîte Rencurelové. Byla nositelkou stigmat, projevila překvapující znalosti o budoucnosti a měla dar čist v lidských duších. Často ji posilovala zjevení svatého archanděla Michaela. V určitou dobu se jí denně zjevovala Panna Maria. Titul, pod kterým je vzývána v Laus, zní: „Smíření a Útočiště hříšníků“.

Již na začátku události bylo možno pozorovat, že celým údolím se šířila vzácná vůně. Je-

den soudce z té doby (François Grimaud) napsal o Velikonocích r. 1666: „Asi sedm minut bylo cítit krásnou vůni v celém okolí. Nikdy v životě jsem tak vzácnou vůni nepoznal. Pociťoval jsem hluboké uspokojení a cítil jsem se uchvácen.“ Mnoho lidí prožilo podobné zážitky, a to i po delší dobu, na jaře 1690 se tou vůní cítili lidé doslova zaplaveni.

„Ano, jsem Maria“

Na svou roli byla Benoîte připravována velmi záhy. Když si jako pětiletá hrála s jinými dětmi, zavedla ji jedna krásná dáma stranou a pokropila ji vodou. O něco později zabloudila se svou sestrou v horách. Objevila se opět ona Dáma a zavedla děti na správnou cestu.

Kostel postavený v Laus na přání Panny Marie

V létě 1664 jí bylo právě 17 let, když narazila na jeskyni; tehdy ji obklopilo zvláštní světlo a před sebou spatřila krásnou Paní, která se na ni usmívala. Až do srpna se jí zjevovala denně a hovořila s ní. Když se jí děvče zeptalo, zda je Panna Maria, odpovíděla: „Ano, jsem Maria, Ježíšova Matka. Můj Syn si přeje, abych toto údolí zvláštním způ-

Panna Maria z Laus

sobem počtila.“ Často byla doprovázena anděly.

Zavilý nepřítel – klérus

Hlavní poselství Panny Marie se týkalo významu svaté zpovědi. Dále to byla modlitba za obrácení hříšníků. Hřích všech hříchů byla nevíra. Před Francií stálo ateistické osvícenství a Francouzská revoluce. Na tomto příkladu vidíme, že Bůh se nebelhá za událostmi, ale předchází je.

Jako velmi smutná skutečnost se však dodnes jeví fakt, že nejzavilejší odpůrci zjevení byli z řad kléru. Uvrhli dívku dokonce do vězení, museli ji však po dvou týdnech opět propustit, protože jí nemohli dokázat žádný přečin. V cele, kde byla držena, však byla ona vzácná vůně. Mimoděk si můžeme vzpomenout na Wigratzbad, kde se ve 20. století odehrálo něco podobného s Antonii Rädlerovou.

Nyní prozíravý biskup pomohl místu k světové slávě.

Na mušce je ateismus

Všechno začalo zcela nenápadně. V květnu 1664 pásla Benoîte ovce a přitom se modlila růženec. Náhle stál vedle ní starší úctyhodný muž v odě-

vu biskupa z prvních křesťanských dob. Přistoupil k děvčeti a zeptal se: „Co zde děláš, moje dítě?“ „Hledám vodu. Vy jste velice krásný. Jste anděl nebo Ježíš?“ „Jsem Mořic, kterému je zde zasvěcena kaple. Už sem nikdy nechod. Mohli by ti zde ukrást ovce. Jdi do údolí St. Étienne. Tam potkáš Pannu Marii.“ „Jak je to možné? Ona je přece v nebi!“ „Ano, ona je v nebi, ale také na zemi, když chce.“

Příští den se dívka vydala na cestu. U jedné jeskyně spatřila krásnou Paní s Dítětem v náručí. I když ji svatý Mořic na to připravil, nemohla si naivní dívka představit, že před ní stojí Matka Boží. Maria přicházela dva měsíce, ale na dívku nepromluvila ani slovo. Pak ji začala připravovat na velké poslání. Měla se modlit za obrácení hříšníků a přinášet za ně oběti. Pro tento úkol dostala zvláštní dar neobyčejného poznání lidí a byla schopna připomínat lidem jejich hříchy, na které již zapomněli.

Pak Paní z nebes změnila místo a vyzvala dívku, aby vyhledala jednu opuštěnou kapli – bylo to právě v Laus, několik kilometrů odsud. Mohla ji najít jen s velkou námahou a s pláčem. Když do ní vstoupila, spatřila Matku Boží na zaprášeném, zanedbaném oltáři. „Od této chvíle mě budeš nacházet vždy zde,“ řekla jí Maria.

Mnozí se obrátí

Dívka navrhla, že odstraní prach pod jejíma nohama. „Ne, brzy zde nebude nic scházet, ani roucha ani svíce. Přejí si, aby zde byl postaven velký chrám a dům pro kněze. Mnoho lidí se zde obrátí a já se zde budu často zjevovat.“

Během zimy 1664/65 navštívila Benoîte kapli denně i přes velmi nepříznivé počasí. Často přitom spatřila Pannu Marii: „Modli se vroucně za hříšníky!“ Někdy jmenovala dívce jména osob, za které se obzvláště měla modlit. V roce 1665 ji Matka Boží prosila, aby už zanechala

ovci a zcela se věnovala svým úkolům.

Žádná pravomoc nad Marií

Slova nebeské matky se měla brzy vyplnit. O zjeveních se začalo hovořit, přicházely stovky a pak tisíce lidí. Stále častěji docházelo k uzdravením. 25. března 1665 – necelý rok od začátku zjevení – přišlo nesmírné množství lidí a 3. května připutovalo ke kdysi opuštěné kapli 35 farností. Musely být zřízeny provizorní zpovědnice (podobně jako později v Medjugorje). Protože se kaple nacházela na území diecéze Embrun, byl za vše odpovědný generální vikář Antoine Lambert, který prohlásil všechno za ďábelské dílo a dal kapli zavřít. Benoîte byla z toho zděšena a chtěla utéci. Ale Matka Boží jí řekla: „Pověz generálnímu vikáři, že kněžské svěcení ho opravňuje sloužit na oltáři mši svatou. Ale nad Matkou Boží žádnou pravomoc nedostal.“

Význam pro dnešní dobu

Benoîte to vyřídila. Na vikáře to velice zapůsobilo a žádal zážrak. Toho se mu dostalo. Když sloužil v kapli mši svatou, vstala náhle jedna žena, která trpěla těžkým neduhem nohou. Lid jásal. Lamberta to přesvědčilo a usoudil: „V této kapli se opravdu dějí mimořádné věci. Zde se uskutečňuje Boží dílo.“ Brzy byla schválena stavba kostela.

Panna Maria se někdejší pasáče zjevovala alespoň jednou měsíčně po dobu více než padesáti let. Nejednou ji doprovázela zázračná vůně. Přísloušná se stala její schopnost nahlížet do svědomí. Ale těžká pronásledování ze strany kléru měla na vizionářku teprve dolehnout. Překvapující uznání zjevení právě dnes má velký význam pro naši dobu, kdy tehdy počínající odklon od Boha vrcholil.

Sama proti celému světu

S obdivuhodnou vytrvalostí zůstala někdejší pastýřka Benoîte Rencurelová věrna svému poslání.

Sousoší zachycující událost zjevení Panny Marie v Laus

ni. Jednoho dne se jí zjevila svatá Kateřina Sienská a dala jí na vybranou mezi trnovou korunou a květinovým věncem. Rozhodla se pro trnovou korunu.

Doba jansenismu

Když bylo Benoîte 46 let, zemřeli dva kněží, kteří s ní od začátku spolupracovali. Jejich nástupci byli přívrženci bludné nauky jansenismu, která byla později odsouzena. Tento blud tvrdil, že člověk nemůže ničím přispět ke své spáse, třeba pokáním nebo dobrými skutky, a je zcela odkázán na Boží milost. Ti pokládali všechny výzvy Benoîte k pokání a svatě zpovědi za zcela zbytečné. Zakázali jí mluvit k poutníkům, přijímat svaté přijímání, veřejně ji kritizovali a hrozili jí vězením. A to i přesto, že jen na jaře 1665 se událo na padesát uzdravení.

Nebeská blaženost

K vnějšímu utrpení přistoupila vnitřní opuštěnost. Benoîte Rencurelová je názorným příkladem, jak velkou cenu musí platit mystikové. V Lurdech, Fatimě, Wigratzbadu či v Medjugorje je tomu nejinak.

Večer 15. srpna 1698 ve věku 51 let jí byla udělena zvláštní

V neděli 4. 5. 2008 při slavení Eucharistie ohlásil biskup Jean Michael di Falco Leandri autentičnost zjevení Panny Marie v Laus

milost. Již několik let prožívala Ježíšovo utrpení na kříži. Nyní mohla ve vidění prožívat také blaženost nebes. Viděla Panu Marii a vykoupené, jak prožívají účast na blaženosti Boží. Upadala do extází, při kterých ji pečlivě vyšetřovali vědci z Francie i z Itálie.

Zážitky nebes se tak vtiskly do její duše, Paní ji stále provázela a naplňovala milostí, jistotou a radostí, že mohla snášet všechna protivenství a utrpení. Její vyzařování na poutníky bylo stále mocnější, nekonečné řady lidí ji chtěly vidět, dotknout se jí a zvětšovaly tak její strádání. Aby mohla sledovat mši svatou, mohla se jí účastnit jen z kůru v prvním poschodí.

Zářící i ve smrti

Benoîte zemřela 28. prosince 1718 ve věku 72 let. Bylo 20 hodin. Její obličej vyzařoval hlubokou radost. Bylo tomu více než padesát let, co se jí poprvé zjevila Matka Boží. Tehdy netušila, na jakou cestu ji zavede, kolik utrpení, zkoušek, podezírání, pomluv a hrozeb bude muset přestát. Neměla tušení, že jí bude dána milost nahlížet do lidských duší a jejich propastí i výšek.

Moudrost a rozhled

16. října 1872 jí papež Pius IX. udělil titul „ctihodné služebnice Boží“. Jeho nástupce Lev XIII. pozvedl 18. března 1893 kostel do řádu bazilik.

Je pozoruhodné, že Laus přecházela Francouzskou revolucí zcela bez pohromy, i když odsud zaznívala zvláštní prorocká varová

PODRUHÉ PĚŠKY POUTNÍ CESTOU NA HLAVNÍ POŮT NA SVATÉM HOSTÝNĚ

Podruhé půjdeme poutní cestou VELEHRAD – SVATÝ HOSTÝN z Velehradu tak, abychom na Svatý Hostýn přišli před hlavní poutí. Je to příležitost jít znovu v opačném směru anebo to zkusit poprvé. Začínáme v pátek 15. srpna 2008 v 6.30 mši svatou ve velehradské bazilice, hned po ní půjdeme do Zlína. Dopravní vozidlo je zajištěno pro oba dny. Nocleh bude zase v tělocvičně, karimatku a spací pytel (a svačinu) s sebou. V sobotu začínáme také mši sv. v 6.30 ve Zlíně-městě a půjdeme na Svatý Hostýn. POUTNÍCI ZE ŠTÍPY SE MOHOU PŘIPOJIT. Dopravu domů si každý zajišťuje sám. Přihlašujte se u P. Jana Peňáze na tel.: 736 529 221 nebo na e-mailové adrese: penaz.vm@seznam.cz.

Plánované zastávky (dá-li Pán Bůh):

PÁTEK 15. 8. 2008:

7.45 Modrá – kostelík

9.00 Jalubí – kostel

10.00–11.00 Huštěnovice – kostel

14.30 Napajedla – kostel a hrob A. Z.

15.30 Oldřichovice – kostel

19.30 Zlín – farní kostel – Anděl Páně po mši svaté

SOBOTA 16. 8. 2008:

6.30 Zlín-město – mše svatá

asi 8.15 kostel Panny Marie

10.30 Fryšták

12.00 Lukoveček – Anděl Páně u kaple

asi 15.00 Rusava – náves

asi 17.00 Svatý Hostýn

* * *

V sobotu 16. srpna od 18 hodin se koná v bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Sv. Hostýně **Koncert pro Hostýn** – závěrečné představení mezinárodních lektorů a posluchačů tradiční Letní školy barokní hudby. Na programu koncertu je barokní skladba Te Deum, která ve spojení s úžasnou barokní architekturou slibuje výjimečný kulturní zážitek. Po skončení koncertu pojedou zdarma autobusy do Bystřice pod Hostýnem, pokud by potřeboval někdo z poutníků na vlak či autobus. Kontakt: Mgr. Barbora Janečková, vedoucí odboru kultury města Bystřice pod Hostýnem, tel.: 573 501 930, mobil: 777 719 991, e-mail: janeckova@mubph.cz.

ni. Zapomíná se však stále více na to, že to byla právě tato revoluce, která otevřela brány militantnímu ateismu i masovým vraždám 20. století, a jiné hlavy uvedly ve skutek to, co zde bylo oznámeno.

Je znamením velké moudrosti a rozhledu nynějšího papeže Benedikta XVI., že pomohl tomuto místu prolomit zábrany k uznání nadpřirozeného charakteru tehdejších událostí. Je to velký signál pro dnešní dobu.

Der Christ von Morgen

6-7/2008

Překlad -lš-

Maria vychovatelka duší

Hlavním cílem při zjeveních v Laus bylo přivést Benoîte ke svatosti tím, že poslouchala Matku Boží, která ji den po dni formovala, aby ji ve všem následovala. Dějiny zjevení v Laus jsou dějiny nesrovnatelné Matky, která doprovází své děti krok za krokem na cestě svatosti, chrání je před hříchem a vede do nebe. Maria vedla Benoîte neúnavně a důvěrně při všech jejich každodenních zaměstnáních. Učila ji správnému chování do nejmenších podrobností a vedla ve všech ctnostech k dokonalosti. Chránila ji a varovala v různých situacích. Aby byla skutečně ctnostná, nic jí nepromíjela a kárala ji nebo jí odnímala svá zjevení, kdykoliv se odchýlila od pravdy a od dobra. Když však Benoîte pak Marii opět spatřila, byla tím nesmírně uchváena: *Je to mnohem větší útěcha spatřit jednu svatou Pannu než vidět všechny anděly v nebi. To musí člověk prožít, aby to pochopil.* K této svatosti patří i zvláštní vzácná vůně jako vůně drahocenného oleje. Vůně je znamením Mariiny lásky a čistoty. Pokaždé, když ucítila vzácnou vůni, byla tím jako prostoupena. Olej, který byl v lampě v kapli, měl sloužit nemocným, aby jim ulehčoval snášet nemoc nebo pomohl k uzdravení.

Není však svatosti bez zkoušek. Naše milá Paní dávala Benoíte růst tím, že na ni dopouštěla nemoci, protivenství i démonické pronásledování. Cestu utrpení však Benoíte nastoupila sama, když si jako dítě ukládala oběti, dlouho do noci se modlila a nosila kající roucho. Největší utrpení jí působilo, když mohla spatřit žalostný stav hříšníků, kteří přicházeli do Laus v tisících, když viděla, jak pomalu se obracejí, jak chladně jsou jejich duše. Bylo to skutečné utrpení velkých světců. Proto rozuměla lépe než kdokoliv ji-

ný tomu, co jí jednou řekla svatá Kateřina Sienská a svatá Barbara: *Chceš-li mít v nebi zlatou korunu, musíš zde na zemi nosit korunu trnovou.* Tuto korunu podle vidění ukřižovaného Ježíše skutečně nosila několik let. Toto vidění jí hluboce otřásl a přivedlo ji k pravému pochopení vykupení. Několik let pak prožívala každý týden Kristovo umučení a ukřižování, aby *byla co nejlépe podobná svému Vykupiteli.*

Z toho pak vyplývá další cíl, který Maria sleduje: Tím, jak vychovává duše k vzornému způsobu duchovního života, učinila z Benoíte na půl století průvodkyni poutníků a vzor svatosti i pro samotné zpovědníky. Benoíte žila jako Bohu zasvěcený laik (vstoupila do třetího řádu svatého Dominika).

Předehra k věčnosti

Jan Pavel jednou řekl jednomu současnému vizionáři: „Ty jsi spatřil Marii? Tak se musíš stát svatým!“

Benoíte si jako dítě přála spatřit Pannu Marii. Tuto touhu v ní probudil jeden kazatel, který nadšeně hovořil o Mariině dobrotě, a Maria její tužbu splnila. Musela za to zaplatit cenu svatosti, která je však cílem pro každého věřícího. Její život nám dává další dvě lekce: Maria ji naučila zamilovat si skrze ustavičnou modlitbu kontemplaci. Benoíte se modlila na dřevěném růženci, který si vyprosila od Matky Boží, a skrze tuto modlitbu ji Maria naučila milovat svého Syna. Své návštěvy u Benoíte začala s Dítětem v náručí a pak ji vedla až k Ježíši v jeho smrtelném zápase. To je cesta dokonalosti v následování Krista od Betléma až na Kalvárii. K této dokonalosti napomáhají především dvě svatosti: svátost pokání a Eucharistie, dvě nejvýznamnější svatosti v Laus.

Po dlouhém spoluykupitelském utrpení zesnula Benoíte

28. prosince 1718 ve věku 72 let. Byla pochována hned další den u vchodu do kaple. Její smrt způsobila velkou bolest všem přátelům Laus. Nezanechala žádné poselství, protože jejím poselstvím byl celý její život: **OBRÁCENÍ** a **SVATOST**, to je její poselství. Ona první prožila obrácení a vede všechny, aby ji následovali a dali se vést Marii k Ježíši nejdříve ukřižovanému a pak zmrtvýchvstalému.

Uznání zjevení

Záležitost Benoíte Rencurelové se zdála všem jasná, když byla v roce 1872 prohlášena za ctihodnou služebnici Boží a Paní Dobrého setkání byla slavnostně korunována (1855). V roce 1894 povýšil Lev XIII. svatyni v Laus na baziliku. Ročně přicházelo vytrvale na 120 000 poutníků. Ale proces blahorečení byl v roce 1913 zastaven. Teprve v roce 1981 byl z podnětu Mons. Lagrange opět v Římě obnoven. Nemohl však být doveden k žádoucímu konci, dokud nebylo rozhodnuto o nadpřirozeném charakteru zjevení v Laus. K tomu došlo v neděli 4. května 2008.

K slavnostnímu uznání dochází právě v jubilejním roce lurdských zjevení. V přítomnosti mnoha kardinálů a biskupů a apoštolského nuncia Mons. Baldelliho za účasti 5000 věřících přečetl biskup Di Falco slavnostně dekret:

Od roku 1664 se mnoho katolíků modlilo k naší milé Paní v Laus... Poutě přinesly mnoho plodů božské milosti. Po pečlivém prozkoumání a po poradě s kompetentními osobami uznávám nadpřirozený původ těchto událostí, které v letech 1664–1718 Benoíte Rencurelová prožila a vyličila. Vyzývám věřící, aby se na tomto poutním místě modlili a zde čerpali duchovní sílu.

Z Maria heute 7-8/2008 přežil-lš-

O Číně se ještě nikdy tolik nemluvilo a nediskutovalo jako nyní. Přispívají k tomu různé faktory, které obracejí pozornost k této obří říši asijského kontinentu. Se sportovci všech zemí se Čína připravuje na letní olympijské hry. Nepokoje v Tibetu představují nejen pro Čínu, ale v souvislosti s velkou sportovní událostí pro celé mezinárodní společenství velkou výzvu. Zeměřesení na jihu země se svými katastrofálními následky vytrhlo všechny lidské a politické plány z jejich základů. Poprvé vyhlásil papež Benedikt XVI. 24. květen za světový den modliteb za Čínu. Není to jistě nic přehnaného, když tyto souvislosti pokládáme za neopakovatelný *kairos*.

Neopakovatelný „kairos“

Slovo *kairos* znamená obyčejně historický okamžik, který poskytuje mimořádnou příležitost. Vyplatí se takový *kairos* využít. Necháme-li ho uplynout bez užitku, nemusí se již nikdy opakovat. Současný vývoj v Číně, který postihuje nejružnější stránky, může přispět ke změně komunistické diktatury. Bylo by velmi žádoucí, aby se tak stalo bez krveprolití, podobně jako tomu bylo ve východním bloku koncem 80. let. Co však chybělo Sovětskému svazu, byl organický přechod k novému společenskému řádu v demokratických strukturách. Mnoho zemí se dosud z nekontrolovaného rozpadu nevzpamatovalo. Naproti tomu Čína má odpovídající předpoklady pro spořádanou společenskou proměnu.

Vedoucí Boží ruka

Současná události v Číně je možno chápat ve světle Boží Prozřetelnosti. Tím více je jasné, že dynamika takto probuzená volá po vedoucí Boží ruce. Vyjasněný horizont se také může rychle zatemnit. Není úkolem katolické církve, aby posuzovala konflikt s Tibetem nebo napětí mezi Čínou a Tchaj-wanem. Kdo je

Výzva k modlitbě za Čínu

S velkým zájmem sleduje vývoj v Číně P. Erich Maria Fink, žijící v Rusku. Tak jako mohla před téměř 20 roky ožít církev v Rusku, tak to nyní přeje i Číně: nenásilný přechod od komunismu ke společenské formě, která umožňuje náboženskou svobodu a evangelizaci. Pater Fink uvažuje o současné situaci v Číně z historického pohledu a zve všechny věřící, aby se modlili za blahodárné změny v Říši Středu.

moudrý, zanechá politického hodnocení těchto problémů. Souvislost se štafetou olympijského ohně a přípravy olympiády nejsou záležitostí církve. Ale leccos zde mohou křesťané pokládat za signál. Je to důvod, ba příkaz za tuto zemi se modlit. Pán dějin může využít otřesů v zemi k tomu, aby se změnil dosavadní kurz a došlo k osvobození čínského lidu. Z toho důvodu se vyplatí vysílat k nebi z celého světa bouři modliteb.

Záležitost Benedikta XVI.

Je samozřejmé, že odpovědná místa katolické církve v Číně ani papež nemohou vyzývat k modlitbám za odstranění komunismu v Číně. Úloha nejvyššího pastýře spočívá v tom, léčit rány z rozdělení církve v Číně a integrovat ji do světové církve. Proto v oficiálních vyjádřeních záleží papeži na tom, ukázat čín-

Zemětřesení na jihu Číny mělo katastrofální následky

skému vedení, že katolíci chtějí být loajálními občany země. Ve svém dopise katolické církvi v Číně z 27. května 2007 papež píše: „Ať Čína ví: Katolická církev má jasný záměr nabídnout ještě jednou rozhodnou a nezištnou pomoc pro další vývoj a blaho čínských katolíků a všech obyvatel země... Proto má i v Číně

katolická církev posláni nikoliv měnit strukturu a správu státu, nýbrž hlásat lidem Krista, Spasitele světa.“

Požadavek opravdové náboženské svobody

Papež nicméně spojuje se svým prohlášením i jasné požadavky. Především cituje encykliku *Deus caritas est*

z 25. prosince 2005: „Spravedlivá společnost není dilem církve, nýbrž musí být záležitostí politiky. Ale úsilí o spravedlnost skrze otevřenost poznání a vůle po požadavcích dobra se jí hluboce dotýkají.“ Pak pokračuje: „Civilní autority jsou si totiž dobře vědomy, že církevní nauka vyzývá věřící k tomu, aby byli dobrými občany, kteří respektují aktivní spolupráci na společném blahu země. Ale stejně tak je jasné, že žádá od státu, aby tito katolíci občané měli zajištěn respekt a pravou náboženskou svobodu k výkonu své víry.“

Rozdělení katolické církve v Číně

Právě v tom spočívá problém. Dokud komunistická strana zůstane u moci, nebude zde ani opravdová náboženská svoboda a nezmizí toto rozdělení uvnitř čínské katolické církve. Krátký pohled do dějin: Po uchopení moci komunisty v roce 1949 museli zemi nejdříve opustit všichni zahraniční misionáři. Ten proces trval do poloviny padesátých let. V r. 1951 přerušil Peking diplomatické styky s Vatikánem. V roce 1957 pod tlakem komunistické vlády bylo založeno Katolické vlastenecké sdružení, aby se

zabránilo stykům katolíků s Vatikánem. Zatím je dovoleno katolíkům praktikovat víru jen v rámci tohoto sdružení. Stát vydatně kontroluje život v KVS. Papež Pius XII. exkomunikoval biskupy, kteří se činnosti KVS účastnili. KVP dnes čítá asi 5 mil. členů a podzemní církev asi 10–12 milionů. Mezi oběma se projevují stále větší rozdíly.

Duch komunistické revoluce

Lidová Čína sice znovu a znovu signalizuje, že má zájem na dorozumění s Vatikánem, ale pokračuje v neztenčené míře v pro-

následování podzemní církve. Věřící, kněží i biskupové jsou šikanováni, drženi v domácím vězení nebo posíláni do žaláře. Činnost zahraničních misionářů je nadále oficiálně zakázána. Pouť k mariánské svatyni v Šešanu 24. května bylo zvláště letos radikálně zabráněno. A co se týče jmenování biskupů Římem, je Či-

na dodnes nekompromisní. V jakém duchu prosazuje Čína své cíle, je vidět z toho, že jen v posledním roce bylo provedeno na 5000 rozsudků smrti.

Úkoly světové církve

Aby zlomila východní blok, požadovala Panna Maria modlitbu růžence, a to výslovně za obrácení Ruska. I zde vyšla iniciativa nikoliv od Vatikánu, ale od věřících v SSSR. Pomoc muse-la přijít zvenčí. Miliony poslechly výzvu Matky Boží a vyprosily obrát. I Čína patří k záležitostem Fatimy. V poselství z r. 1917 Matka Boží řekla: *Bude-li mojí prosbě vyhověno, Rusko se obrátí a nastane mír. Pokud ne, Rusko rozšíří své bludy na celý svět, nastanou války a pronásledování Církve, dobří budou mučeni a Svatý otec bude muset mnoho trpět; mnoho národů bude zničeno...*

Čína je nesporně jednou z obětí. K bludům, o kterých Matka Boží mluví, patří ateistický komunismus, který před 60 lety z Ruska zachvátil i Čínu. A jak zkušenost ukazuje, socialistický světový názor v této zemi ovlivnil formování člověka hlouběji než např. v samotném Rusku. Světový den modliteb za Čínu byl jen pobídkou, aby se modlitby za obrácení Číny co nejvíce rozšířily. Jaké slunce evangelizace by mohlo vzejít, kdyby se pro miliardu nábožensky zanedbaných lidí otevřela cesta ke Kristu!

*Z Kirche heute 6/2008
přeložil -lš-*

BAZILIKA NANEBEVZETÍ PANNY MARIE – MENDLOVO NÁMĚSTÍ, STARÉ BRNO

Pouť k Panně Marii Svatotomské – Ochránkyni města Brna a perle Moravy bude v pátek 15. 8. v 18.30 hodin. Od 17.30 hodin bude modlitba růžence, v 18 hodin mariánské nešpory a v 18.15 hodin litanie loretské. Při pontifikální mši svaté, kterou bude celebrovat starobrněnský opat Lukáš Evžen Martinec OSA, pronese homilii Doc. ThDr. MUDr. Mgr. Jaroslav Max Kašparů, Ph.D. Během přípravného trídru budou celebrovat mši svatou vždy v 18.30 hodin tyto kněží: 12. 8. – R.D. Dr. Michael Špaček, 13. 8. – R.D. Mons. Josef Šich, 14. 8. – R.D. František Petřík. Na tuto mariánskou slavnost srdečně zvou starobrněnská augustiniáni.

Institut pro křesťanskou kulturu a Proboštský Rytířského řádu křížovníků s červenou hvězdou Vás srdečně zvou k oslavě svátku Nanebevzetí Panny Marie **DEN PANNY MARIE KOŘENNÉ ve Znojmě-Hradišti v neděli 17. srpna 2008.** Program: 10.00 modlitba svatého růžence v kostele sv. Hippolyta • 10.30 mše svatá, po ní žehnání léčivých bylin a plodů, prohlídka farní bylinné zahrady. Doporučujeme vzít si s sebou k žehnání květiny, léčivé bylinky i plody.

PŘIJMĚTE DARY DUCHA SVATÉHO - dokončení ze str. 2

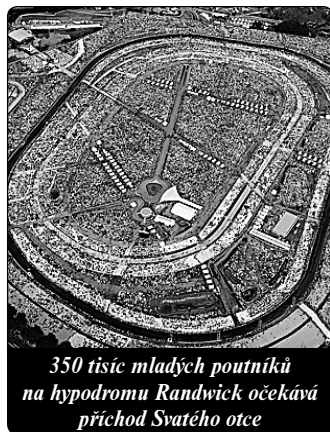
a poklesky a vytvořit dokonalou jednotu, duchovní utopii.

Takové pokusy vytvořit jednotu ji ve skutečnosti podkopávají! Oddělit Ducha Svatého od Krista přítomného v institucionální struktuře Církve by kompromitovalo jednotu křesťanského společenství, která je po výtce darem Ducha! To by byla zrada na podstatě Církve jakožto živém chrámu Ducha Svatého (srov. 1 Kor 3,16). Je to totiž Duch Svatý, který vede Církev po cestě úplné pravdy a sjednocuje ji ve společenství a v díle služby (srov. LG 4). Bohužel pokušení „jít vpřed sami“ dále trvá. Někteří mluví o svém místním společenství jako o něčem odděleném od tzv. institucionální církve a charakterizují tu první, jako pružnou a otevřenou Duchu a tu druhou jako ztuhlou a Ducha zbavenou.

Jednota patří k podstatě Církve (viz KKC 813); je to dar, který musíme uznat a vážit si ho. Dnes večer se modlíme za naše předsevzetí rozvíjet jednotu: přispívat k ní! Odporovat každému pokušení jít svou cestou! Neboť je to právě šíře naší víry – pevné a současně otevřené, soudržné a současně dynamické –, kterou můžeme nabídnout našemu světu. Drahá mládeži, není to právě kvůli vaší víře, že přátelé v obtížích nebo při hledání smyslu života se obrátili na vás? Buďte bdělí! Naučte se naslouchat! Můžete skrze disonance a rozdělení ve světě slyšet hlas svornosti lidstva? Z dítěte opuštěného na poli v Darfúru stejně jako zmateného dospívajícího, bez rodičů žijícího v úzkosti na nějaké periferii, nebo právě nyní z hloubi vašeho srdce, vynořuje se stejný lidský výkřik, který dychtí po uznání, po přináležitosti, po jednotě. Kdo uspokojí tuto podstatnou lidskou tužbu být jedno, být vnořen do společenství, být vzděláván a veden k pravdě? Duch

Svatý! To je jeho úkol: přivádět Kristovo dílo k naplnění. Obhaceni dary Ducha Svatého i vy budete mít sílu jít až za dílčí vize, za prázdnou utopii, za pomíjivou nejistotu, abyste nabídli soudržnost a jistotu křesťanského svědectví!

Přátelé, když se modlíme Krédo, říkáme: Věřím v Ducha Svatého, Pána a dárce života. „Duch stvořitel“ je Boží moc, která dává život všemu stvoření a je zdrojem nového a hojného života v Kristu. Duch udržuje Církev ve spojení s Pánem a ve věrnosti apoštolské tradici. Je inspirátorem Písma Svatého a vůdcem Božího lidu k plnosti pravdy (srov. Jan 16,13). Všemi těmito způsoby je Duch „dárce života“, který nás vede k srdci samotného Boha. A tak čím více souhlasíme, aby nás Duch vedl, tím větší bude naše připodobnění ke Kristu a tím hlubší bude naše ponoření do života Boha jednoho ve třech osobách.

350 tisíc mladých poutníků
na hypodromu Randwick očekává
příchod Svatého otce

Tato spoluúcast na samotné Boží přirozenosti (srov. 2 Petr 1,4) se uskutečňuje v průběhu každodenních životních událostí, ve kterých On je vždy přítomen (srov. Bar 3,38). Jsou ovšem okamžiky, kdy můžeme být v pokušení hledat určité uspokojení mimo Boha. I Ježíš se zeptal Dvanácti: „Chcete snad i vy odejít?“ (Jan 6,67) Takové vzdalování bohužel nabízí iluzi svobody. Ale kam nás

Papež Benedikt XVI. pozdravil mladé poutníky na hypodromu Randwick z vrtníku a poté ještě z papamobilu, když projížděl všemi sektory stadionu

vede? Ke komu můžeme jít? Ve svém srdci totiž víme, že jen Pán má „slova věčného života!“ (Jan 6,67–69). Vzdalovat se od něho je pouze neužitečné pokušení utíkat před sebou samým (srov. sv. Augustin: Vyznání VIII,7). Bůh je s námi ve skutečnosti života, a nikoliv pouze ve fantazii. Je třeba se se skutečností vyrovnat, a nikoliv před ní utéci. To je to, co hledáme! Proto Duch Svatý s něžností, ale i s pevností nás přitahuje k tomu, co je skutečné, co trvalé, co je pravdivé. Duch Svatý nás uvádí do společenství s Nejsvětější Trojicí!

Nepoznaná osoba Trojice

Duch Svatý se různým způsobem stal opomíjenou osobou Nejsvětější Trojice. Jeho jasné pochopení jako by bylo mimo náš dosah. Když jsem byl ještě chlapec, moji rodiče podobně jako vaši mě učili znamení kříže, a tak jsem dospěl brzy k pochopení, že Bůh je ve třech osobách a že Trojice stojí ve středu křesťanské víry a křesťanského života. Když jsem vyspěl do té míry, že jsem měl určitou představu o Bohu Otci a Bohu Synu – ta jména již něco málo naznačovala –, chápání třetí božské Osoby v Trojici velmi zaostávalo. Proto jako mladý kněz, pověřený vyučovat teologii, rozhodl jsem se studovat vynikající svědky Ducha v dějinách Církve. A na této cestě jsem mezi jinými četl velkého svatého Augustina.

Jeho chápání Ducha Svatého se rozvíjelo postupně; byl to boj. V mládí se oddal manicheismu – jednomu z těch svodů, o kterých jsem se zmiňoval dříve, hledat

duchovní utopii v oddělování věcí duchovních od věcí tělesných. V důsledku toho byl zpočátku skeptický vůči křesťanské nauce o Božím vtělení. A přece jeho prožitky lásky Boha přítomného v Církvě ho přivedly k tomu, aby v ní hledal pramen života Boha jednoho ve třech osobách. To ho přivedlo ke třem zvláštním intuícím o Duchu Svatém jako poutu vnitřní jednoty Nejsvětější Trojice: jednoty jako společenství, jednoty jako trvalé lásky, jednoty darujícího i daru. Tyto tři intuíce nejsou jen teoretické. Pomáhají nám vysvětlit dílo Ducha Svatého. Ve světě, kde jak individua, tak společenství často strádají nepřítomností jednoty a koherence, tyto intuíce nám pomáhají zůstat v souzvuku s Duchem a rozšířit a objasnit dosah našeho svědectví.

Duch jako jednota

Pokusme se s pomocí svatého Augustina vysvětlit něco z díla Ducha Svatého. Poznáváme, že dvě slova – „Duch“ a „Svatý“ – se vztahují k tomu, co patří k božské přirozenosti; jinými slovy – k tomu, co sdílí s Otcem a Synem, k jejich společenství. Proto jestliže vlastní charakteristikou Ducha Svatého je být tím, co sdílí s Otcem a se Synem, pak Augustin z toho vyvozuje, že zvláštní kvalitou Ducha Svatého je jednota. Jednota prožívaná ve společenství: jednota osob ve vztahu k vzájemnému a trvalému daru; Otec a Syn se navzájem darují jeden druhému. Tak, myslím si, začínáme nahlížet, jak osvěčující je takové pojetí Ducha Svatého jakožto jednoty, jakožto společenství. Opravdová jednota nikdy nemůže být založena na vztazích, které popírají stejnou důstojnost jiných osob. A stejně není jednota celkový souhrn skupin, skrze které se my pokoušíme „definovat“ sami sebe. Ve skutečnosti jednoty se udržuje a lidská jednota se naplno uskutečňuje jen v životě společenství: uznáváme společnou potřebu Boha, odpovídáme

na sjednocující přítomnost Ducha Svatého a obdarováváme se navzájem tím, že sloužíme jeden druhému.

Duch – trvalá láska

Druhá intuice svatého Augustina – tj. že Duch Svatý je trvalá láska – vychází ze studia, které věnoval Prvnímu listu svatého Jana, kde nám autor praví, že „Bůh je láska“ (1 Jan 4,16). Augustin nám sugeruje, že tato slova, i když se vztahují na Trojici jako celek, je třeba chápat také jako vyjádření zvláštní charakteristiky Ducha Svatého. Když uvažuje o permanentní povaze lásky – „kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh v něm“ (tam.) –, Augustin se ptá: Je to láska, nebo Duch, kdo zaručuje trvalý dar? A toto je závěr, ke kterému dospěje: „Duch Svatý dává přebývat nám v Bohu a Bohu v nás; ale to všechno způsobuje láska. Duch Svatý je proto Bůh jakožto láska“ (De Trinitate 15,17,31). Je to velkolepé vysvětlení: Bůh sdílí sám sebe jako lásku v Duchu Svatém. Co jiného můžeme vědět na základě této intuice? Láska je znamením přítomnosti Ducha Svatého! Ideje a slova, kterým schází láska – i když se jeví sofistické a bystré, – nemohou být „od Ducha Svatého“. Navíc, láska má svůj zvláštní rys; je daleka toho být blahosklonná a vrtkavá, nýbrž má za úkol a za cíl naplňovat: být tím, co je trvalé. Svou povahou je láska trvalá. Ještě jednou můžeme nahlédnout na to, co Duch Svatý nabízí světu: lásku, která rozpouští nejistotu; lásku, která překonává strach ze zrady; lásku, která v sobě nese věčnost; opravdovou lásku, která uvádí do jednoty, která trvale zůstává!

Duch Svatý – trvalý dar

Třetí intuici – Duch Svatý jako dar – Augustin odvozuje z úvahy o úryvku evangelia, který všichni dobře známe a milujeme: z Kristova rozhovoru se Samaritánkou u studny. Ježíš se zde zjevuje jako dárcce živé vo-

dy (srov. Jan 4,10), která je pak kvalifikována jako Duch (srov. Jan 7,39; 1 Kor 12,13). Duch je „Boží dar“ (Jan 4,10) – vnitřní pramen (srov. Jan 4,14) –, který opravdu uspokojuje naši hlubokou žízn a vede nás k Otci. Z toho pozorování Augustin uzavírá, že Bůh, který se nám odevzdává jako dar, je Duch Svatý (srov. De Trinitate 15,18,32). Přátelé, ještě jednou pohledme na Trojici a její dílo: Duch Svatý je Bůh, který se ustavičně daruje; současně je věčným pramenem a nenabízí nám nic menšího než sama sebe. Když pozorujeme tento neustávající dar, dospějeme k tomu, že uvidíme omezenost všeho toho, co pomíjí, bláznovství konzumní mentality. Zvláště začínáme chápat, proč hledání novosti nás nechává neuspokojené a toužící po něčem jiném. Cožpak nehledáme dar věčný? Pramen, který se nikdy nevyčerpá? Se Samaritánkou zvolme: Dej mi té vody, abych již nikdy nežíznil (srov. Jan 4,15)!

Svědky v síle Ducha Svatého

Drahá mládeži, viděli jsme, že je to Duch Svatý, který uskutečňuje obdivuhodné společenství věřících v Ježíši Kristu. Věren své přirozenosti jakožto dárcce a současně dar působí skrze nás. Inspirováni intuicemi svatého Augustina usilujte, aby sjednocující láska se stala vašim mě-

řítkem; trvalá láska nechť je vaší výzvou; láska, která se daruje, ať je vašim posláním.

Zítřejší bude tentýž dar Ducha slavnostně předán našim biřmovancům. Budu se modlit: „Dej jim ducha moudrosti a rozumu, ducha rady a síly, ducha poznání a zbožnosti, naplň je duchem svatých bázň.“ Tyto dary Ducha – každý z nich je, jak připomíná svatý František Saleský, způsob, jak mít podíl na jediné Boží lásce – nejsou ani odměnou ani uznáním. Jsou prostě darovány (srov. 1 Kor 12,11). A ony vyžadují ze strany přijímajícího jen jedinou odpověď: „Přijímám!“ Vnímáme zde něco z hlubokého tajemství, co to znamená být křesťanem. To, co určuje naši víru, není v první řadě to, co konáme, ale to, co přijímáme. Ostatně, mnoho velkodušných osob, které nejsou křesťany, mohou uskutečňovat mnohem více, než co děláme my. Přátelé, souhlasíte, abyste byli uvedeni do trinitárního Božího života? Souhlasíte, abyste byli uvedeni do jeho společenství lásky?

Dary Ducha Svatého, které v nás působí, vtiskují své vedení a dávají vymezení našemu svědectví. Protože jsou ze své přirozenosti orientovány k jednotě, připoutávají nás dary Ducha ještě těsněji ke společnému Kristovu tělu (srov. LG 11) a uschopňují nás lépe budovat církev, aby

sloužila světu (srov. Ef 4,13). Volají nás k aktivní a radostné účasti na životě církve: ve farnostech a v církevních hnutích, v lekcích náboženství ve škole, v univerzitních kroužcích a jiných katolických organizacích. Ano, církev musí růst v jednotu, musí se posilovat ve svatosti, omlazovat se, stále se obnovovat (srov. LG 4). Ale podle jakých kritérií? Podle kritérií Ducha Svatého! Obracejte se na něho, drahá mládeži, a objevíte pravý smysl obnovy.

Dnes večer, když jsme shromážděni pod krásou noční oblohy, jsou naše srdce a naše mysl naplněny vděčností vůči Bohu za velký dar naší víry v Nejsvětější Trojici. Vzpomínáme na naše dědečky a babičky, kteří kráčeli po našem boku, když jsme byli dětmi, a podporovali naše první kroky na cestě víry. Dnes po mnoha letech jste se shromáždili jako mladí dospělí kolem Petrova nástupce. Jsem naplněn hlubokou radostí, že jsem s vámi. Vzájemně Ducha Svatého, on je umělcem Božích děl (srov. KKC 741). Dovolte jeho darům, aby vás utvářely. Jako církev vykonává stejnou cestu s celým lidstvem, tak i vy jste povoláni, abyste uplatňovali dary Ducha v hlubinách i výšinách každodenního života. Jednejte tak, aby vaše víra dozrávala skrze vaše studium, práci, sport, hudbu, umění. Jednejte tak, aby ji podporovala modlitba a živily svátosti, aby byla zdrojem inspirací a pomoci pro ty, kteří jsou kolem vás. Konečně, život není jen prosté hromadění a znamená mnohem více než jen mít úspěch. Jde o to být skutečně živi a být uvnitř přetvoření, být otevření pro sílu Boží lásky. Tím, že přijímáte moc Ducha Svatého, také vy můžete přetvářet vaše rodiny, společnosti, národy. Uvolněte tyto dary! Dovolte, aby moudrost, intelekt, síla, vědění a zbožnost byly znamením vaší velikosti!

*L'Osservatore Romano
Mezititulky redakce Světa*

BENEDIKT XVI. A MALÁ TUMI

Mezi množstvím účastníků závěrečné bohoslužby v Sydney bylo mnoho matek s dětmi. Všechny doufaly, že by papež mohl políbit jejich dítě. Jedno z nich byla malá Tumi. Ta měla zřejmě i nebeského přímluvce, protože její rodiče pocházejí z Vietnamu a jeden z jejich předků je Joseph Luu, kterého Jan Pavel II. prohlásil za svatého. Matka řekla novinářům: „Musím plakat, to je okamžik, na který nikdy nezapomenu.“

PAPEŽOVY SMS-KY

Na 23. SDM mohli účastníci přijímat každý den na svých mobilech minikatechezi Benedikta XVI. V pátek ráno obsahovala tento text: „Duch Svatý nás pudí a svádí dohromady. Oheň jeho lásky z nás činí misionáře Boží lásky. Uvidíme se zítra večer – BXVI.“ Ve čtvrtek odpoledne se přijímala tato zpráva: „Duch Svatý je důležitý činitel dějin spásy. Dovol mu, aby napsal Tvůj životní příběh č. 2. BXVI.!!“

Eucharistický život podle příkladu svatých (12)

Reálná přítomnost

Skutečná přítomnost Ježíše v našich svatostáncích je božské tajemství, božský dar, je to božská láska. Během mše svaté v okamžicích proměňování, když kněz pronáší božská Ježíšova slova: „...Toto je moje tělo...“ „Toto je moje krev“ (Mt 26,26–27), chléb a víno se stávají tělem a krví Ježíše Krista. Není zde už podstata chleba a vína, protože ta je proměněna na podstatu božského těla a krve Ježíše. Chléb a víno si zachovávají jen své příznaky, aby vyjádřily skutečnost „pokrmu“ a „nápoje“ podle Ježíšových slov: „Moje tělo je skutečně pokrm a moje krev je skutečně nápoj“ (Jan 5,56).

Pod pláštěm hostie a uvnitř kalicha je však božská osoba Ježíše Krista, který je zde přítomen se svým tělem a krví, duší a božstvím, které se darují tomu, kdo je přijímá ve svatém přijímání, a zůstává trvale v posvěcených hostiích uzavřených ve svatostánku.

Svatý Ambrož učí: „Jak se může stát chléb Kristovým tělem? Skrze proměňování. Jakými slovy se uskutečňuje proměňování? Slovy Ježíše Krista. Když nadejde okamžik, aby se naplnilo svaté tajemství, kněz přestává mluvit sám za sebe a mluví jménem osoby Ježíšovy.“

Konsekrační slova jsou nejúžasnější slova, která Bůh daroval Církvi. Mají moc proměnit chléb a víno v Ježíše, ukřižovaného Boha! Uskutečňují posvátné tajemství nejvyšší moci, která překračuje moc Serafů a přísluší pouze Bohu a kněžím. Nesmíme se divit, že jsou svatí kněží, kteří trpěli úzkostí, když pronášeli tato božská slova.

Svatý Josef Kupertinský a za našich dnů P. Pio z Pietrelciny byli viditelně stísněni smrtelnou úzkostí a jen s obtížemi a přemáháním se jim dařilo vyslovit dvě konsekrační formule. Kvardián se chtěl zeptat sv. Josefa Kupertinského: „Jak je to možné, že pronášíš plynule celou mši, a zajíkáš se při každé slabice proměňování?“ Světec odpověděl: „Nejsvětější slova proměňování jsou na mých rtech jako žhavé uhličky; když je vyslovuji, musím si počínat, jako ten, kdo má vložit do úst vřelé pokrmy.“

A díky těmto božským slovům je Ježíš na našich oltářích, je v našich svatostáncích, je v bělostných hostiích. Ale jak?

„Jak je možné,“ ptal se jeden vzdělaný muslim biskupa misionáře, „že se chleba a víno stanou Kristovým tělem a krví?“ Biskup odpověděl: „Když ses narodil, byls maličký. Rostl jsi, protože tělo proměňovalo v maso a krev pokrm, který jsi přijímal. Jestliže lidské tělo je schopno proměnit v maso a krev chléb a víno, tím snáze to může učinit Bůh.“ Muslim se ještě zeptal: „Jak je možné, že v každé hostii, která je tak malá, je přítomen celý Ježíš?“ Biskup odpověděl: „Podívej se na krajinu, kterou máš před sebou, a pomysli, o kolik je

tvoje oko menší než ona. A přece v tvém oku tak malém je celý obraz této tak široké krajiny. Nemůže Bůh udělat ve skutečnosti, ve své osobě to, co je v podobě v nás?“ Muslim se zeptal ještě jednou: „Jak je možné, že stejné tělo nacházíš současně ve všech vašich kostelích a ve všech proměněných hostiích?“ Na to biskup: „Pro Boha není nic nemožného, a tato odpověď by měla stačit. Ale i příroda odpovídá na tuto otázku. Podívej se na toto zrcadlo. Hoď ho na zem a rozbij ho. Každý střep bude obsahovat stejný obraz, který předtím zobrazovalo celé zrcadlo. Celý a týž Ježíš se uskutečňuje nikoliv v obraze, ale ve skutečnosti, v každé posvěcené hostii. On je skutečně v každé z nich.“

Připomeňme si svatou Růženu z Limy, bl. Andělu z Foligna, sv. Kateřinu Sienskou, sv. Filipa Neri, svatého Františka Borgia, sv. Josefa Kupertinského a tolik jiných světců, kteří vnímali citelně skutečnou přítomnost Ježíše ve svatostánku a v posvěcených hostiích, viděli ho svým zrakem anebo zakoušeli jeho nevýslovnou vůni.

Vzpomeňme na epizodu svatého Antonína, který jednomu nevěřícímu ukázal na mezka, který poklekl před vystavenou Nejsvětější svátostí, místo aby se pustil do píce, umístěné vedle monstrance. Vzpomeňme na sv. Alfonse z Liguori, který v nemoci přijímal svaté přijímání ve své cele. Jednou ráno, sotva přijal hostii, začal světec hlasitě plakat: „Co jste udělali? Přinesli jste mi hostii bez Ježíše, hostii neproměněnou.“ Zjistilo se, že celebrující kněz z pouhé rozrztivosti skočil z připomínky za živé do připomínek za mrtvé a vynechal proměňování chleba a vína. Světec zjistil nepřítomnost Ježíše v neproměněné hostii.

Bylo by možno uvést tolik jiných epizod ze života světců. Tak jako by bylo možné připomenout akta exorcismů

nad posedlými osvobozenými od ďábla skrze Eucharistii. A bylo by možné vypočítávat manifestace víry a lásky na eucharistických kongresech, stejně jako eucharistické svatyně (jako Turín, Lanciano, Sienu, Orvieto, sv. Petra v Patierno...), kde jsou dodnes zachována svědectví o zázračných příhodách, které potvrzují reálnou Ježíšovu přítomnost.

Ale podstatnější než každá taková epizoda nebo svědectví je víra, na které se zakládá pravda o skutečné přítomnosti a na které se musí zakládat i naše nezlomná jistota, že je tomu tak. Ježíš je pravda (Jan 14,6) a On nám zanechal Eucharistii jako tajemství víry, ve které věříme celou myslí a celým srdcem. Když svatému Tomáši Akvinskému, andělskému doktorovi, přinesli svaté Viatikum, zvedl se z popela, na kterém ležel, poklekl a řekl: „I kdyby existovalo světlo tisíckrát zářivější než ono světlo víry, nevěřil bych s větší jistotou, že ten, kterého nyní přijmu, je Syn věčného Boha.“

„Tajemství víry“: těmito dvěma slovy chtěl papež Pavel VI. označit svou eucharistickou encykliku právě proto, že božské skutečnosti nemají vyšší zdroj pravdy a jistoty, než je božská ctnost víry. Pro tuto víru viděli světcí Ježíše v hostii a nepotřebovali jiné důkazy. Papež Řehoř XV. řekl, že svatá Terezie (kterou prohlásil za svatou) viděla tak zřetelně zrakem duše našeho Pána Ježíše Krista přítomného v hostii, že tvrdila, že v ničem nezavídí blaženým štěstím, že patří v nebi na Pána tváří v tvář. A svatý Dominik Savio napsal jednou do svého sešitu a deníku: „Abych byl zde na světě šťastný, pranic mi neschází: chybí mi jen vidět v nebi Ježíše, kterého nyní očima víry obdivuji a klaním se mu na oltáři.“

A s touto vírou se máme dostat před Eucharistii, máme stát v Ježíšově přítomnosti, máme milovat Ježíše a činit ho milovaným.

(Pokračování)
Překlad -lš-

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

zdůraznil, že pro člověka je zcela nepochopitelné, kam až všude dopadají hříchy a pohoršení spáchaná jeho kněžími. Dosah pohoršení způsobeného každým jednotlivým knězem se podle jeho slov množí z generace na generaci. Nikdo si neumí představit, jak tyto hříchy zraňují Ježíšovu duši. Tito kněží hřeší proti víře, protože se chovají, jako by vůbec nevěřili v jeho přítomnost, existenci a moc. Hřeší proti celé Nejsvětější Trojici, proti Otci, který všechno vidí, proti vtělenému Slovu, které se za ně musí stydět jako Bůh a člověk, i proti Duchu Svatému, protože v temnotách zneužívají jeho důvěry a profanují svátostně pomazání, kterého se jim dostalo. Na odčinění těchto hříchů je podle Ježíšových slov zapotřebí lidsky názorně řečeno nikoliv krupějí, ale celých potoků jeho božské krve, právě proto, že jsou to hříchy těch, kteří se nazývali a byli jeho. Pán přitom se stejnou bolestí mluví nejen o podobných veřejných pohoršeních, ale o všech tak četných tajných hříších, které jsou velkým pohoršením a urážkou pro celé nebe.

Je možno poukázat na nejrůznější příčiny takového tragického selhání, ale jedna z nejpodstatnějších spočívá v zanedbání duchovního života, který je zcela nezbytným základním kamenem kněžského stavu. Není jistě bez souvislosti, že politováníhodné sexuální skandály kněží se začaly šířit brzy poté, co zcela upadly do zapomnutí modlitby, které se dříve kněží modlili přede mší svatou, při oblékání bohoslužebných rouch a po mši svaté a ve kterých se opakovaně modlili o ochranu před nezřízeností a tělesnou žádostivostí. I případné hříšné sklony a dispozice, které ten či onen člověk s sebou nese, je Pán schopen a ochoten uzdravit, tak jako uzdravil už tolik hříšníků i beznadějných ztroskotanců. Jen kdyby se na něho s láskou a důvěrou obrátili. Tito

nešťastníci však ztratili spojení se svým Pánem, a tak si uzavřeli nejen zdroje síly a milosti, ale i podstatný pramen své opravdové vnitřní radosti. To je v jejich případech zvláště tragické, neboť sami byli správci svátostných milostí. Jejich hřích byl zbloudilým pokusem zbavit se tíživého pocitu samoty, opuštěnosti, prázdnoty a vnitřního smutku. Tu je ovšem třeba se také ptát, do jaké míry v době své přípravy ke kněžskému stavu byli k opravdovému a hlubokému duchovnímu životu odpovědně vedeni tak, aby si ho opravdu osvojili, věnovali se mu a přijali s radostí jako své celoživotní poslání. Jen Pán ví, kdo všechno je v jeho očích viníkem všech oněch smutných konců.

Ale stejně jako nejsme schopni vůbec dohlédnout hloubku a propast takto způsobeného zla, tak nejsme schopni ani docenit hloubku a dosah modliteb a obětí statisíců mladých lidí, kteří se spolu se Svatým otcem modlili, klaněli Pánu v Nejsvětější svátosti a vyznávali mu svou upřímnou lásku. Snad právě proto bylo dobré, že se omluva za to, co se nenávratně stalo, uskutečnila právě v souvislosti s touto velkou pro-

i u těch, kteří s ní ve všem n souhlasí. Je to ovoce jejich společné modlitby a plod opravdové lásky k Pánu Ježíši.

To je také výzva pro nás, jak reagovat na politováníhodné případy, ať už o nich konkrétně víme nebo nevíme. Nemůžeme je přejít mlčením. Všechny takové případy, veřejně známé i tajné, se týkají nás všech, protože marí a poškozují jeden z největších darů, který dal Ježíš lidstvu a ve kterém se velice projevuje jeho láska k nám. Když totiž přislíbil, že bude s námi po všechny dny, měl na mysli spolu se svým slovem, se svou eucharistickou přítomností i ty, kteří mají být správci této jeho přítomnosti do té míry, že jsou zde na zemi v „jeho osobě“, jako druhý Kristus. Kněz vstupuje svým svěcením mimořádným způsobem do osobního života a společenství s Nejsvětější Trojicí, která nesnese nic poskvrněného a nečistého. Jestliže je kněz svým životem i konáním Božím zástupcem na zemi, pak každé jeho vybočení a selhání je současně degradací toho, koho má představovat v očích všech lidí, a znamená zatarasení cesty, kterou má zprostředkovat: cesty Boha k člověku a člověka k Bohu. Vznešenost a důstojnost kněžství nám přibližuje jed-

ko většina našich čtenářů. Její nejvyšší kvalifikací byla její hluboká a bezvýhradná láska k Ježíši Kristu.

Nikdo jistě nebude popírat, že je v našem zájmu, abychom měli dostatek kvalitních, vzdělaných a odpovědných lékařů. Stejně tak, ba ještě více, je v našem zájmu, abychom měli dostatek opravdu svatých kněží, na které může Otec shlížet s radostí a říct o nich: „Toto je můj milovaný syn, v něm mám zalíbení.“ Nejvyšším zdrojem posvěcení kněze je mše svatá. V ní se se Spasitelem nejen setkává, ale doslova se má v něho proměnit. Nezáleží na tom, jak vynalézavě nás kněz oslovuje, ale jak hluboce je ztotožněn s obětí Božího Syna, s jakou čistotou, vroucností a upřímností se spolu s ním za nás na Kalvárii oltáře obětuje. To vyžaduje hlubokou přípravu a usebrání. Není v naší moci vrátit do sakristií klekátka a tabulky s přípravnými a děkovnými modlitbami světců, které dříve tak dobře disponovaly celebranta pro slavení nejsvětější oběti. Ale můžeme se pokusit o jedno. Při křtu dítěte vyznávají rodiče a kmotři víru jeho jménem a předpokládají, že až dítě doroste, bude svým rodičům vděčné za dar, kterého se mu dostalo i díky modlitbám, které druzí pronesli jeho jménem.

Jestliže tedy Bůh přijímá takovou zástupnou modlitbu, jistě nezůstane bez účinku, když se budeme za kněze modlit tak, že budeme právě slovy oněch vzácných zapomenutých modliteb vyprošovat Boží milosrdenství a potřebné milosti. Až naši kněží začnou pociťovat opravdové účinky těchto zástupných modliteb, snad je ocení jako projev opravdové křesťanské lásky a začnou tuto přípravu a důkladné osobně vyhledávat a využívat. Ti, kdo se chtějí do této služby lásky zapojit, budou tyto modlitby nacházet postupně na stránkách Světla pod společnou hlavičkou.

-/š-

KLÍČEM K ÚSPĚCHU JE KRISTUS

S tímto vědomím organizovali františkáni v New Yorku 40hodinovou adoraci s modlitbami za zdar Světového dne mládeže v Sydney. K účasti se přihlásilo více než 1000 mladých lidí. Hlavním organizátorem byl bratr Columba, který našel cestu ke Kristu na SDM v Římě v roce 2000.

ZMĚNA V NOVÉM RITU?

Italský týdeník Panorama hovoří o tom, že papež Benedikt XVI. chce zavést změny v novém ritu. K těmto změnám má patřit „povinný“ latinský jazyk při eucharistické modlitbě. Mluví se také o tom, že „pozdravení pokoje“ bude umístěno na jiné místo, nikoliv před svatě přijímání.

titivahou modliteb, milosti a milosrdenství. Jak konstatoval kardinál Pell, setkání věřící mládeže z celého světa s papežem zapůsobilo na australské obyvatelstvo velmi pozitivně a významně podpořilo poškozené dobré jméno katolické církve, a to

na kapitola z pokladu Conchity Armidy, kterou jsme zařadili do tohoto čísla. Jsou to slova úchvatná a pro někoho náročná, ale nikoliv nepochopitelná, protože jsou to slova, která Pán pronesl k prosté ženě, manželce, matce a vdově, tak prostě, ja-

Neděle 10. 8. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Z pokladů duše 8.08 Evangelium (P) 8.15 Bolek a Lolek (49, 50) 8.35 Hornolidečko: Študlov 8.45 Harfa Noemova 9.05 Řez 9.15 Vatikánský rozhlas 75 let 9.40 Pro vita mundi (94) - Ing. Ondřej Feber 10.20 Evangelium 10.30 Záznam primiční mše svaté P. Romana Macury 12.00 Angelus Domini 12.15 Zpravodajské Noeviny 12.25 Pro vita mundi (63) - P. Ing. Miloslav Fiala, OPraem. (2. část) 13.05 Na koberečku (27) 13.20 Semena víry 13.50 Křížovatky (6) - Miloš Bok 14.15 HLASOPLET 14.45 Po stopách apoštola Pavla (5/7) 15.20 Mezi obětavými rukama a srdcem 15.50 Noční univerzita: Prof. Tomáš Halík - Dilema ve víře a vztahu k církvi 16.50 Cesty za poznáním: Čína 17.45 Pocahontas - indiánská princezna (P) 19.15 Hlubinami vesmíru s doc. Jospem Kleczkem 20.00 Z pokladů duše 20.05 Planetshakers (1/2) (P) 21.35 Bůh v Tibetu 22.00 Kulatý stůl na téma: Matice svatohostýnská 23.30 První čtení 23.55 Evangelium 00.01 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Pondělí 11. 8. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Rexik 8.25 Mezi obětavými rukama a srdcem 9.00 Na koberečku (27) 9.15 Cesty za poznáním: Stockholm 9.40 Semena víry 10.05 P. Richard Henkes 11.05 Pro zdraví 11.15 Přírodní zázraky Ameriky (2/13) 11.45 Bablandia (14/20) 11.55 Z pokladů duše 12.05 Pro vita mundi (64) - David Danel 12.40 Ondrášek 14.30 Kulatý stůl na téma: Matice svatohostýnská 16.20 Harfa Noemova 16.40 Collegium orientale 17.00 Školy pro Evropu 17.30 Křížovatky (6) - Miloš Bok 18.00 Atlas Charity 18.05 Ptačí oblast Beskydy, evropsky významná lokalita Niva Morávky (P) 18.35 Bablandia (15/20) (P) 18.45 Po stopách apoštola Pavla (5/7) 19.15 Řez 19.25 Pro zdraví 19.35 Cesty za poznáním: Stockholm 20.00 Z pokladů duše 20.05 Krásy Čech a Moravy - Jindřichův Hradec (P) 20.35 Na koberečku (28) 20.55 Noční univerzita 21.55 Školy pro Evropu 22.20 Přírodní zázraky Ameriky (2/13) 22.50 Ondrášek 00.40 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Úterý 12. 8. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Rexik 8.30 Krásy Čech a Moravy - Jindřichův Hradec 9.00 Pro vita mundi (94) - Ing. Ondřej Feber 9.40 Cesty za poznáním: Země kaňonu, Valle de Viñales, Death Valley 10.10 Kulatý stůl na téma: 100 let skautského hnutí 11.40 Bablandia (15/20) (P) 12.05 Tajemství gregoriánského chorálu 13.05 Na křídlech ducha 13.50 Cesty za poznáním: Čína 14.40 Mezi obětavými rukama a srdcem 15.10 Přírodní zázraky Ameriky (2/13) 15.40 Po stopách apoštola Pavla (5/7) 16.00 Rexik 16.20 Vatikánský rozhlas 75 let 17.00 Krásy Čech a Moravy - Třeboň 17.20 Harfa Noemova 17.40 Cesty za poznáním: Země kaňonu, Valle de Viñales, Death Valley 18.10 Dětská televize (7/2008) 18.35 Bablandia (16/20) (P) 18.50 Cesty za poznáním: Thajsko 19.45 Collegium orientale 20.00 Z pokladů duše 20.05 Misijní magazín (18) 21.10 Historie válečného letectví (3. díl): Kroky leteckých sil, Předehra války (P) 21.40 Po stopách apoštola Pavla (6/7) (P) 22.10 Krásy Čech a Moravy - Jindřichův Hradec 22.30 Přírodní zázraky Ameriky (2/13) 23.00 Ptačí oblast

Beskydy, evropsky významná lokalita Niva Morávky 23.25 Pro vita mundi (64) - David Danel 00.05 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Středa 13. 8. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Rexik 8.25 Na koberečku (28) 8.40 Historie válečného letectví (3. díl): Kroky leteckých sil, Předehra války 9.10 Pro vita mundi (64) - David Danel 9.55 Cesty za poznáním: Zakázané město, Massai Mara, Monument Valley 10.30 Přímý přenos generální audience papeže Benedikta XVI. 12.00 Z pokladů duše 12.05 Pro zdraví 12.15 Cesty za poznáním: Thajsko 13.10 Misijní magazín (18) 14.30 Za lidštější svět 15.30 Cesty za poznáním: Zakázané město, Massai Mara, Monument Valley 16.00 Rexik 16.20 Noční univerzita 17.00 Po stopách apoštola Pavla (6/7) 17.30 Cesty za poznáním: Čína 18.20 Hornolidečko: Študlov 18.35 O Mlsálkovi (16/18) 18.45 Děti pomáhají dětem 19.25 Zpravodajské Noeviny 19.35 Křížovatky (6) - Miloš Bok 20.00 Z pokladů duše 20.05 Harfa Noemova 20.30 Otevřete nám dveře milosrdenství 21.05 Pro zdraví (P) 21.15 Krásy Čech a Moravy - Jindřichův Hradec 21.35 Po stopách apoštola Pavla (6/7) 22.05 Křížovatky (5) - Rut Kolínská 22.25 Kulatý stůl na téma: 100 let skautského hnutí 00.05 Z pokladů duše 00.10 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Čtvrtek 14. 8. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Rexik 8.25 Řez 8.35 Noční univerzita 9.35 Pro zdraví 9.45 Otevřete nám dveře milosrdenství 10.20 Cesty za poznáním: Stockholm 10.45 Ptačí oblast Beskydy, evropsky významná lokalita Niva Morávky 11.10 Krásy Čech a Moravy - Jindřichův Hradec 11.30 Camerata Janáček 11.40 Bablandia (16/20) 11.55 Z pokladů duše 12.00 Angelus Domini 12.05 Cesty za poznáním: Zakázané město, Massai Mara, Monument Valley 12.40 Kulatý stůl na téma: Matice svatohostýnská 14.10 Pro vita mundi (94) - Ing. Ondřej Feber 14.55 Credo fis moll 16.00 Rexik 16.20 Krásy Čech a Moravy - Třeboň 16.50 Pro zdraví 17.00 Křížovatky (6) - Miloš Bok 17.25 Hornolidečko: Študlov 17.40 Modli se a pracuj (P) 18.25 Vesnička soužití (P) 18.35 Bablandia (17/20) (P) 18.45 Řez 18.55 Cesty za poznáním: Stockholm 19.25 Žít cestou (5) - Modlitba křížové cesty 19.50 Zpravodajské Noeviny (P) 20.00 Z pokladů duše 20.05 Pro vita mundi (95) - Mgr. Daniel Kroupa (P) 20.45 Na koberečku (28) 21.00 Přírodní zázraky Ameriky (2/13) 21.30 Noční univerzita: Prof. Tomáš Halík - Dilema ve víře a vztahu k církvi 21.50 Děti pomáhají dětem 22.30 Školy pro Evropu 23.05 Collegium orientale 23.25 Historie válečného letectví (3. díl): Kroky leteckých sil, Předehra války 00.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Pátek 15. 8. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Rexik 8.25 Pro vita mundi (64) - David Danel 9.00 Collegium orientale 9.25 Vesnička soužití 9.35 Misijní magazín (18) 10.40 Cesty za poznáním: Země kaňonu, Valle de Viñales, Death Valley 11.10 Přírodní zázraky Ameriky (2/13) 11.40 Bablandia (17/20) 11.55 Z pokladů duše 12.00 Angelus Domini 12.05 Harfa Noemova 12.30 Semena víry 13.00 Noční univerzita 14.00 Vesnička soužití 14.10

POUTNÍ MŠE VE ŽLUTICÍCH V TRIDENTSKÉM RITU

Poutní mše ke cti svatých Petra a Pavla ve Žluticích patří již dlouho k hlavním událostem nejen na Žlutickou, ale i v celém karlováckém vikariátu. Pravidelně při ní zaznívá chrámová hudba v podání různých instrumentálně-vokálních ansámbly vedených skladatelem a dirigentem Milošem Bokem, který působí v tomto odlehleém kraji téměř již dvacet let. Letošní žlutická pouť (29. června) byla výjimečná hned ze dvou důvodů: především tím, že byla mše svatá sloužena v tradičním římském ritu podle mšálu blahoslaveného papeže Jana XXIII. Celebrantem byl hostující P. Lukáš Lipenský O.Cr. Hudební rovnováhu tomuto obřadu vytvořila monumentální díla Miloše Boka, na jejichž provedení se sjelo na 120 účinkujících: Karlovácký pěvecký sbor, sbor Fontána - Mariánské Lázně a orchestr Čestí symfoniečtí sólisté. Za dirigování autora přednesli jeho Missu Solemnis a Meditaci nad Kamenickou Strání pro sóla, sbor, varhany a orchestr. Liturgii též doplnily á capella sbory F. X. Brixiho a A. Brucknera. Závěrem zazněla v premiéře Bokova Ktišská svatodušní intráda.

Kromě hojné účasti místního obyvatelstva na bohoslužbu přijely i desítky příznivců tradiční liturgie nejen z plzeňské, ale i z litoměřické a pražské diecéze. V tomto rozsahu se jistě jednalo o prozatím největší aktivitu tohoto druhu na území plzeňské i litoměřické diecéze. Duchovní správa ve Žluticích počítá do budoucna s tím, že by se tento způsob slavení liturgie mohl stát tradicí, alespoň u příležitosti poutní a vánoční mše.

Petr Postl

Děti pomáhají dětem 14.50 Ptačí oblast Beskydy, evropsky významná lokalita Niva Morávky 15.20 Žít cestou (6) - Kalvárie Moravská Třebová 15.40 Harfa Noemova 16.00 Rexik 16.10 Po stopách apoštola Pavla (6/7) 16.40 Kulatý stůl na téma: 100 let skautského hnutí 18.05 Zpravodajské Noeviny 18.15 Collegium orientale 18.35 Bablandia (18/20) (P) 18.45 Pro vita mundi (95) - Mgr. Daniel Kroupa 19.25 Cesty za poznáním: Země kaňonu, Valle de Viñales, Death Valley 20.00 Z pokladů duše 20.05 Noemova pošta (srpen 2008) (L) 21.40 Credo fis moll 22.40 Noční univerzita 23.40 Misijní magazín (18) 00.40 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Sobota 16. 8. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Rexik 8.25 Cesty za poznáním: Rocky Mountains, Kilaua kráter, Fire Ohnivý kaňon (P) 9.00 Pocahontas - indiánská princezna 10.25 Čteme z křesťanských periodik (P) 10.35 Na koberečku (28) 11.00 Credo fis moll 12.00 Angelus Domini 12.05 Collegium orientale 12.25 Po stopách apoštola Pavla (6/7) 12.55 Otevřete nám dveře milosrdenství 13.30 Djivan Gasparyan (Colours of Ostrava) 14.20 Misijní magazín (18) 15.20 Cesty za poznáním: Thajsko 16.05 Rexik 16.30 Křížovatky (7) - Dana Němcová 17.00 Pro zdraví 17.10 Krásy Čech a Moravy - Jindřichův Hradec 17.40 Hornolidečko: Študlov 17.55 Dětská televize (7/2008) 18.20 Na koberečku (28) 18.35 O Mlsálkovi (17/18) 18.45 Zpravodajské Noeviny 18.55 Cesty za poznáním: Kilaua Kráter, Fire Ohnivý kaňon, Národní park Petrified Forest 19.25 První čtení (P) 19.50 Čteme z křesťanských periodik 20.00 Z pokladů duše 20.05 Credo fis moll 21.05 Noční univerzita: Dr. Cezary Mizia, Th.D. - Boží záměr s člověkem 22.05 Křížovatky (7) - Dana Němcová 22.30 Cesty za poznáním: Thajsko 23.50 Harfa Noemova 00.10 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Matice svatokopecká pořádá v sobotu 16. srpna 2008 v době od 12 do 17 hodin již tradiční prohlídku baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce včetně přílehlého areálu. Odborný výklad v bazilice bude vždy v celou hodinu, v ostatních prostorách průběžně. Vzhledem k probíhajícímu restaurátorským pracem v bazilice nebude přístup do kupole, naopak bude zpřístupněno nově otevřené muzeum Matice svatokopecké.

POUTNÍ MÍSTO KRÁLÍKY - Z KALENDÁŘE AKCÍ NA ROK 2008

Vikendové duchovní obnovy: 15.-17. srpna - Rozeznávání povolání pro dívky (P. Josef Michalčík CSsR) • **Program:** Duchovní cvičení začínají v uvedeném prvním datum v 18.00 večer, kde se upřesní další program. Bližší informace o ubytování a stravě na tel. 605 912 840 nebo e-mail: info@poutnidum.cz.

17. 8. 2008 - Hlavní pouť - slavnost Nanebevzetí Panny Marie. Mše svatá v 10.00 hodin - celebruje Mons. Dominik Duka. Celodenní program zajištěn. Bližší informace na tel. 465 631 744 nebo na www.kraliky-klaster.cz.

24. 8. 2008 - výročí posvěcení kostela. Mše svatá v 8.30, 10 a 15.00 hodin.

Kontakt: Klášter redemptoristů, Kopeček 1, 561 69 Králíky, tel. 465 631 744, e-mail: kraliky@cssr.cz, internet: www.kraliky-klaster.cz • **Poutní dům**, Dolní Hedeč 2, 561 69 Králíky, tel. 465 631 178, mobil 605 912 840, e-mail: info@poutnidum.cz, internet: www.poutnidum.cz.

Institut pro křesťanskou kulturu a Probošťství Rytířského řádu křížovníků s červenou hvězdou pořádají **mezinárodní výstavu obrazů, grafiky a miniatur IN HONOREM DEI v kostele sv. Hippolyta ve Znojmě-Hradišti. Otevřeno denně do 31. srpna 2008 v době od 10 do 17 hodin.** Vystavující umělci: Bedřiška Znojemska, Lise Forell, Jiří Němec, Barbara Issa Wagner, Gerrit Murauer, Ladislav Maria Wagner.

FONOTÉKA

Kardinál František Tomášek měl v době nesvobody omezené možnosti osobních rozhovorů s řeholními sestrami. Byl proto potěšen, když jsem mu přivezl do Prahy nové zvukové nahrávky vyprávění řeholnic z různých komunit, často velmi vzdálených - i ze Slovenska. Některé z těchto nahrávek převezl ve svém diplomatickém zavazadle do Vatikánu. Často připomínal, aby se tyto vzácné zvukové dokumenty pečlivě zachovaly i pro příští generace.

Zásluhou olomouckého arcibiskupa Mons. Jana Graubnera začala malá skupina odborníků před rokem pracovat na projektu FONOTÉKA: Ze starých magnetofonových pásek převádějí velice pracně do téměř dokonalé digitální formy nahrávky s duchovní tematikou, a to zejména z totalitní doby.

V těchto dnech byla první část nových nahrávek uložena do archivu olomouckého arcibiskupství. Také Matice cyrilometodějská s. r. o. plní svůj úkol pro veřejnost - začíná nabízet tyto digitální nahrávky v edici VZPOMÍNKY VĚČNĚ ŽIVÉ (viz str. 16).

Luboš Holoubek OFS

Liturgická čtení

Neděle 10. 8. - 19. neděle v mezidobí

1. čt.: 1 Král 19,9a.11-13a
Ž 85(84),9ab+10,11-12.13-14
Odp.: 8a (*Pane, ukaž nám své milosrdenství!*)
2. čt.: Řim 9,1-5
Ev.: Mt 14,22-33
Slovo na den: *Pojď!*

Pondělí 11. 8. - památka sv. Kláry

1. čt.: Ez 1,2-5.24-28c
Ž 148,1-2.11-12.13.14
Odp.: *Nebe i země jsou plny tvé slávy. Nebo: Aleluja.*
Ev.: Mt 17,22-27
Slovo na den: *Dej jim za mě i za sebe.*

Úterý 12. 8. - nez. pam. sv. Jany Františky de Chantal

1. čt.: Ez 2,8-3,4
Ž 119(118),14.24.72.103.111.131
Odp.: 103a (*Jak sladké jsou na mém patru tvé výroky, Hospodine!*)
Ev.: Mt 18,1-5.10.12-14
Slovo na den: *Varujte se, abyste nikým nepohrdali.*

Středa 13. 8. - nez. pam. sv. Ponciána a Hippolyta

1. čt.: Ez 9,1-7; 10,18-22
Ž 113(112),1-2.3-4.5-6
Odp.: 4b (*Nad nebesa je sláva Hospodínova. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Mt 18,15-20
Slovo na den: *Kárej mezi čtyřma očima.*

Čtvrtek 14. 8. - památka sv. Maxmiliána Marie Kolbeho

1. čt.: Ez 12,1-12
Ž 78(77),56-57.58-59.61-62
Odp.: srov. 7 (*Nezapomínejte na Boží skutky!*)
Ev.: Mt 18,21-19,1
Slovo na den: *Smilovat se nad svým druhem.*
večer:
1. čt.: 1 Kron 15,3-4.15-16; 16,1-2
Ž 132(131),6-7.9-10.13-14
Odp.: 8 (*Vstaň, Hospodine, vejdi na místo svého odpočinku ty i tvá vznešená archa!*)
2. čt.: 1 Kor 15,54-57
Ev.: Lk 11,27-28
Slovo na den: *Život, který tě nosil.*

Pátek 15. 8. - slavnost Nanebevzetí P. Marie

1. čt.: Zj 11,19a; 12,1.3-6a.10ab
Ž 45(44),10b.11a+12a.16
Odp.: srov. 10b (*Královna stojí po tvé pravici ve zlatém rouchu.*)
2. čt.: 1 Kor 15,20-27a
Ev.: Lk 1,39-56
Slovo na den: *Veliké věci.*

Sobota 16. 8. - nez. pam. sv. Štěpána Uherského nebo nez. sobotní pam. P. Marie

1. čt.: Ez 18,1-10.13b.30-32
Ž 51(50),12-13.14-15.18-19
Odp.: 12a (*Stvoř mi čisté srdce, Bože!*)
Ev.: Mt 19,13-15
Slovo na den: *Vložil na ně ruce a ubíral se dál.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

9. - 16. SRPNA 2008

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 10. 8.		PO 11. 8.		ÚT 12. 8.		ST 13. 8.		ČT 14. 8.		PÁ 15. 8.		SO 16. 8.	
Antifona	1028	1148	1741	1961	1060	1181	1075	1197	1708	1924	1469	1654	1666	1883
Žalm	783	881	786	884	786	884	783	881	786	884	783	881	783	881
Ranní chvilky:														
Hymnus	1029	1148	1742	1961	1061	1181	1076	1197	1708	1925	1469	1654	1666	1883
Antifony	1030	1149	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1470	1655	1123	1248
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	813	914	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1743	1962	1065	1186	1079	1201	1710	1926	1470	1655	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	709	800	1743	1963	1065	1186	1080	1202	1467	1652	1471	1655	1669	1886
Prosby	1033	1153	1744	1963	1065	1186	1080	1202	1711	1927	1471	1656	1655	1886
Závěrečná modlitba	709	800	1465	1649	1613	1650	1466	1651	1467	1652	1471	1656	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	1034	1157	1050	1171	1066	1187	1081	1203	1096	1220	1264	1402	1127	1253
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1081	1203	1097	1220	1472	1657	1128	1253
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1265	1403	1128	1254
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1069	1190	1084	1206	1100	1223	1472	1657	1130	1256
Závěrečná modlitba	709	800	1054	1174	1069	1191	1084	1206	1100	1224	1471	1656	1131	1256
Nešpory:														
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1746	1965	1071	1192	1085	1208	1473	1658	1132	1258
Antifony	1025	1144	1040	1159	1056	1177	1071	1193	1086	1209	1468	1653	1474	1659
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1649	1866	1661	1878
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1749	1968	1074	1195	1089	1212	1468	1653	1474	1659
Ant. ke kant. P. M.	709	800	710	801	1750	1969	1074	1196	1090	1212	1468	1653	1474	1660
Prosby	1028	1147	1043	1163	1750	1969	1074	1196	1090	1212	1468	1660	1474	1660
Záv. modlitba	709	800	709	800	1465	1649	1613	1650	1466	1651	1469	1654	1471	1656
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1238	1374	1242	1379

FONOTÉKA*Úvodní slovo na straně 15.*

V současnosti lze každý titul objednat jako sadu několika **CD audio**, které se dají přehrát v běžných CD či DVD přehrávačích, nebo jako (zpravidla jeden) disk **CD s nahrávkou převedenou do formátu MP3**. K jejímu přehrávání je potřeba přehrávač, který umí přehrávat MP3 soubory nebo program na počítači. Z technických důvodů se mnohdy celková délka u CD audio liší i o několik vteřin od MP3 verze. Jednotlivé tituly se připravují až na základě konkrétních objednávek, proto jsou dodací lhůty poněkud delší než u knih. **Úctujeme balné 20 Kč a poštovné dle platných sazeb.**

KDYBY LÁSKY NEMĚL

Četba knihy Marie Holkové o arcibiskupovi A. C. Stojanovi.
Délka 8 hod. 30 min. • CD audio (8 ks CD) - 560 Kč • CD MP3 - 70 Kč

BOHU A LIDEM BYLA MILÁ

Životopisné pásmo o Matce Bohumile Langrové OCB, první české generální představené boromejek. Moudře a statečně řídila kongregaci i v těžkých dobách 2. světové války a útlaku církve totalitní komunistickou vládou.

Délka 6 hod. 14 min. • CD audio (5 ks CD) - 350 Kč • CD MP3 - 70 Kč

LÁSKA SMRTÍ NEKONČÍ

Životopisné pásmo o služebnici Boží Matce Vojtěše Hasmandové, generální představené boromejek, která zemřela 21. 1. 1988 ve Znojmě-Hradišti v pověsti svatosti.

Délka 5 hod. 37 min. • CD audio (5 ks CD) - 350 Kč • CD MP3 - 70 Kč

VZPOMÍNKY VĚČNĚ ŽIVÉ

Rozhovory s řeholními sestrami sv. Kříže.
Délka 10 hod. 22 min. • CD audio (9 ks CD) - 630 Kč • CD MP3 - 70 Kč

PRIMICE

Reportážní pásmo z primiční mše svaté P. Rudolfa Kosíka, dnešního opata premonstrátů v Nové Říši.

*Délka 2 hod. 14 min. • CD audio (2 ks CD) - 140 Kč
CD MP3 - 70 Kč*

BLAHOSLAVENÁ ANEŽKA PŘEMYSLOVNA

Reportážní pásmo z období příprav na svatořečení, které se uskutečnilo v Římě 12. 11. 1989 za velké účasti našich poutníků.

*Délka 6 hod. 11 min. • CD audio (5 ks CD) - 350 Kč
CD MP3 - 70 Kč*

ZLATÁ RŮŽE

Reportážní pásmo z národní pouti na Velehradě v roce 1985 za účasti papežského legáta kardinála A. Cassaroliho.

Délka 5 hod. 28 min. • CD audio (5 ks CD) - 350 Kč • CD MP3 - 70 Kč

ŠKOLÁK KÁJA MAŘÍK - I. DÍL (F. HÁJ)

Četba známé knihy, jejíž zvukovou nahrávku navrhl P. Jan Evangelista Vícha OFMCap.

Délka 10 hod. 30 min. • CD audio (9 ks CD) - 630 Kč • CD MP3 - 70 Kč

Podrobnější informace o jednotlivých titulech s možností objednávky naleznete také na internetových stránkách www.maticecm.cz pod odkazem FONOTÉKA.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz

771 11 Olomouc 2

147/2002

P.P.

D + 1**771 11 Olomouc 1****Dolní nám. 24****Matice cyrilometodějská s. r. o.**